

Lovforslag nr. L 31. Fremsat den 7. oktober 1999 af forskningsministeren (Birte Weiss)

Forslag

til

Lov om Statstidende

Kapitel 1

Statstidende

§ 1. Forskningsministeren fører en database, der indeholder de meddelelser, som ifølge § 3 optages i Statstidende.

Stk. 2. Meddelelserne formidles til offentligheden på følgende måder:

- 1) Gennem det elektroniske Statstidende, der offentliggøres via Internettet eller lignende alment tilgængeligt elektronisk medium.
- 2) Gennem det trykte Statstidende, der udgives, så længe forholdene tilsiger det, jf. § 7, stk. 3.
- 3) Som elektroniske masseudtræk inklusive personnumre til afgrænsede grupper af modtagere.

Stk. 3. Forskningsministeren fastsætter regler om opbygningen, driften og brugen af Statstidende, herunder regler for de tekniske sikkerhedskrav og krav til beskyttelse og bevaring af oplysninger i systemet.

Stk. 4. Forskningsministeren udpeger en udgiver, der er ansvarlig for administration af databasen og for formidling af meddelelser til offentligheden.

§ 2. Statstidende er ikke omfattet af medieansvarsloven.

Kapitel 2

Optagelse af meddelelser i Statstidende

§ 3. I Statstidende optages alle meddelelser, som i henhold til lovgivningen skal offentliggøres i Statstidende.

Stk. 2. Forskningsministeren kan efter aftale med vedkommende minister fastsætte regler om, at meddelelser, som efter lovgivningen skal offentliggøres, uden at det i lovgivningen kræves, at offentliggørelse skal ske i Statstidende, skal optages i Statstidende. Offentliggørelsen skal opfylde særlovgivningens krav hertil.

Stk. 3. Forskningsministeren fastsætter regler om, hvilke andre meddelelser der kan optages i Statstidende.

Stk. 4. Forskningsministeren kan efter aftale med vedkommende minister fastsætte regler om, at den, der får optaget en meddelelse i Statstidende, jf. stk. 1 og 2, skal meddele Statstidende personnummer henholdsvis virksomhedsnummer på den, som meddelelsen vedrører.

Stk. 5. Forskningsministeren kan efter aftale med vedkommende minister fastsætte regler om, at meddelelser, som efter lovgivningen skal offentliggøres, og hvor det i lovgivningen er foreskrevet, at offentliggørelsen skal ske på en bestemt måde, skal offentliggøres gennem det samme tekniske rammesystem som Statstidende. Offentliggørelsen skal opfylde særlovgivningens krav hertil.

§ 4. Den, der leverer en meddelelse til offentliggørelse i Statstidende, skal sikre, at oplysningerne i meddelelsen ikke er urigtige eller vildledende. Leverandøren af meddelelsen har pligt til snarest muligt at berigtige oplysninger, der viser sig at være urigtige eller vildledende.

Stk. 2. Anmodning om berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger kan indgives til udgiveren af Statstidende eller til den, der har leveret meddelelsen.

Stk. 3. Udgiveren af Statstidende træffer endelig administrativ afgørelse om optagelse af meddelelser i Statstidende herunder om anmodninger om berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger. Afgørelser, der vedrører pligtmæssige meddelelser, kan dog indbringes for vedkommende minister.

Kapitel 3

Offentliggørelse m.v.

§ 5. Alle meddelelser offentliggøres i det elektroniske og det trykte Statstidende. Offentliggørelse af personoplysninger må kun ske med de begrænsninger, der følger af stk. 2 og 3.

Stk. 2. Efter 1 år fra tidspunktet for offentliggørelse må personoplysninger, der i anden sammenhæng anses for fortrolige, ikke kunne søges i det elektroniske Statstidende ved at bruge personens navn eller anden form for personidentifikation som søgekriterium. Forskningsministeren kan dog efter indstilling fra vedkommende minister fastsætte regler om, at fortrolige personoplysninger skal være søgbare i et længere tidsrum end 1 år, hvis afgørende grunde taler herfor.

Stk. 3. Personnumre må kun offentliggøres ved proklamaer i dødsboer, jf. dog § 6, stk. 3.

§ 6. Enhver har adgang til gratis at læse og søge i det elektroniske Statstidende.

Stk. 2. Oplysninger fra det elektroniske Statstidende kan forudbestilles til regelmæssig aflevering i elektronisk form.

Stk. 3. Masseudtræk af oplysninger, som omfatter personnumre, kan alene ske i det omfang, anden lovgivning tillader det og efter aftale med udgiveren af Statstidende. Udgiveren fastsætter nærmere vilkår for modtagerens brug af oplysningerne.

§ 7. Hvor der er knyttet retsvirkninger til offentliggørelsen af en meddelelse i Statstidende, følger retsvirkningerne af offentliggørelsen i det trykte Statstidende.

Stk. 2. Forskningsministeren fastsætter regler om på hvilke steder, det trykte Statstidende skal være gratis tilgængeligt for offentligheden, så længe der er retsvirkninger knyttet til offentliggørelsen af det trykte Statstidende.

Stk. 3. Forskningsministeren kan fastsætte regler om, at retsvirkningerne skal følge af offentliggørelsen i det elektroniske Statstidende og i tilknytning hertil, at udgivelsen af det trykte

Statstidende ophører. Regler herom kan først fastsættes, når det elektroniske Statstidende er gratis tilgængeligt for offentligheden på de steder, som er fastsat i medfør af stk. 2.

§ 8. Forskningsministeren fastsætter regler om overførsel af oplysninger i det elektroniske Statstidende til arkiv.

Kapitel 4

Betalingsbestemmelser

§ 9. Forskningsministeren fastsætter regler om betaling for den trykte udgave af Statstidende, levering af særlige tjenesteydelser i tilknytning til brugen af det elektroniske Statstidende og masseudtræk af oplysninger fra Statstidende, jf. § 6, stk. 3.

Stk. 2. Forskningsministeren fastsætter regler om betaling for optagelse af meddelelser i Statstidende.

Stk. 3. Udgiveren af Statstidende træffer endelig administrativ afgørelse om beregning af betaling som nævnt i stk. 1 og 2.

Kapitel 5

Straffebestemmelser

§ 10. Overtrædelse af § 4, stk. 1, og af vilkår fastsat i medfør af § 6, stk. 3, 2. punktum, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. I regler, udstedt i medfør af § 1, stk. 3, kan der fastsættes bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 6

Ikrafttræden m.v.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 10 af 23. januar 1903 om en statstidende.

Kapitel 7

§ 12. I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 15. september 1986, som ændret blandt andet ved § 1 i lov nr. 281 af 29. april 1992 og senest ved § 3 i lov nr. 385 af 22. maj 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 50, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »tilgængelige« : », eventuelt i elektronisk form«.

2. § 50 c, stk. 7, ophæves.
3. I § 50 c, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 2-7« til: »stk. 2-6«.
4. I § 50 c, stk. 9, der bliver stk. 8, ændres »stk. 5-7« til: »stk. 5-6«.

Kapitel 8

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Lovforslaget har sin baggrund i regeringens IT-politiske handlingsplan fra 1995 »Fra vision til handling – Info-samfundet år 2000«, hvor det blev besluttet, at Statstidende trinvis skulle overgå til elektronisk form (se side 24).

På den baggrund nedsatte forskningsministeren den 24. oktober 1995 et udvalg til at forberede, at de meddelelser, der i dag udgives i det trykte Statstidende, med tiden ville kunne afløses af offentliggørelser i elektronisk form. Udvalget, hvis formand var retschef Jens Møller, Folketingets Ombudsmand, afgav i januar 1997 betænkning nr. 1328 om elektronisk Statstidende.

Sideløbende med udvalgsbehandlingen iværksatte forskningsministeren i sommeren 1996 en udbudsforretning med henblik på udvikling og levering af det edb-system, som skulle udgøre det tekniske fundament i det elektroniske offentliggørelsessystem for Statstidende. Statens Information blev i forlængelse af deres ansvar for det trykte Statstidende pålagt at varetage udviklingen af elektronisk Statstidende.

Det elektroniske system kaldet NetTidende er et Internet-baseret system, der foreløbigt skal indeholde en elektronisk udgave af Statstidende. NetTidende systemet er samtidig et teknisk rammesystem, således at andre officielle meddelelser, som i dag offentliggøres gennem andre »tidender« eller offentliggørelsessystemer, vil kunne lægges ind på systemet uden særlige ændringer af det tekniske system.

Med nærværende lovforslag lægges op til en konsekvent og tidssvarende udnyttelse af informationsteknologien i relation til Statstidende, som i dag udkommer i trykt form.

Statstidende udkommer på nuværende tidspunkt med hjemmel i en lov, der går tilbage til 1903 og som senest er revideret i 1970. Med forslaget til ny lov om Statstidende vil der blive skabt et tidssvarende retligt grundlag for Statstidende og gennem anvendelse af moderne informationsteknologi vil borgere, virksom-

heder, myndigheder m.fl. blive sikret bedre adgang til officielle meddelelser.

Der oprettes en database, som indeholder de meddelelser af forskellig art (»kundgørelser«), som offentliggøres via Statstidende. Oplysningerne i databasen vil fremover blive offentliggjort i et elektronisk Statstidende og indtil videre i et trykt Statstidende.

Det elektroniske Statstidende har en række fordele i forhold til den trykte udgave både økonomisk og med hensyn til brugsværdi, og det kan forudses, at behovet for en trykt udgave vil mindskes med årene. En forudsætning for, at den elektroniske udgave kan erstatte den trykte, vil dog være, at man flytter retsvirkninger, som er knyttet til offentliggørelsen af en række meddelelser i Statstidende, fra det trykte til det elektroniske Statstidende, sådan som det er sket for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens »Registreringstidende«. Lovforslaget lægger op til, at det sker inden for en kortere årrække. Det vil dog ikke ske samtidig med lovens ikrafttræden, idet en række forhold skal være bragt på plads, inden forskningsministeren kan træffe beslutning om at lade retsvirkningerne følge af offentliggørelsen i det elektroniske Statstidende.

Selv efter, at retsvirkningerne af offentliggørelse er blevet knyttet til det elektroniske Statstidende, vil udgivelsen af det trykte Statstidende dog blive fortsat, så længe der er et marked herfor, dvs. så længe der er brugere, som er villige til at betale for en trykt udgave. Det skal i denne forbindelse tages i betragtning, at mens adgangen til den elektroniske udgave vil være gratis, vil der blive opkrævet betaling for den trykte udgave. Denne betaling vil blive afpasset efter de forholdsvis høje omkostninger, som vil være forbundet med at fremstille den trykte udgave.

Med overgang til udgivelse af Statstidende i elektronisk form vil brugeren fra egen PC eller fra en PC på et folkebibliotek gratis kunne søge og læse i Statstidende.

Der vil blive tale om en klar forbedring af offentlighedens adgang til officiel information. Statstidende er i dag fremlagt på hovedbibliotekerne, hvor den benyttes ganske sparsomt. Men i fremtiden vil den være til-

F. t. l. om Statstidende

gængelig, ikke blot på bibliotekerne, men fra enhver PC med forbindelse til Internettet. Denne mulighed er ikke alene interessant for de »professionelle« brugere hos virksomheder og offentlige myndigheder. Allerede nu har over 33% af danskerne adgang til Internettet fra hjemmet, og Statens Bibliotekstjeneste forventer, at stort set alle landets hovedbiblioteker i løbet af 1999 vil have givet deres brugere adgang til Internettet.

For blinde, svagtseende og læsehændicappede forventes en elektronisk udgave af Statstidende at give en bedre mulighed for selv at læse meddelelserne. Når informationen findes elektronisk, kan den udskrives med stor skrift, i punktskrift eller læses op med de dansksprogede talesynteseprogrammer, der forventes at komme på markedet i løbet af de kommende år. Det tekniske system vil blive udformet således, at der inden for de givne økonomiske rammer tages størst muligt hensyn til at forbedre handicappedes adgangsmuligheder.

Loven hjemler mulighed for, at officielle meddelelser, som i dag offentliggøres gennem andre officielle »tidender« eller offentliggørelsessystemer, fremover kan optages i Statstidende eller lægges ind som selvstændige »tidender« i det tekniske rammesystem, Net-Tidende. Der er imidlertid tale om en frivillig ordning, idet forskningsministerens fastsættelse af regler herom kun kan ske efter forudgående aftale med vedkommende minister. I det omfang det sker, vil det betyde en yderligere forbedring for brugerne, der så kan finde flere informationer samlet ét sted og tilgængelige under én brugergrænseflade.

Det elektroniske Statstidende vil forenkle såvel prioritering som informationssøgning. Man kan via etablering af en såkaldt »søgeagent« fortælle systemet, hvilke typer af oplysninger man ønsker, hvor ofte man vil have dem og hvordan. Derefter sørger søgeagenten i samarbejde med det elektroniske Statstidende for, at brugeren får de relevante informationer leveret. Denne mulighed for at forudbestille bestemte oplysninger vil være gratis, såfremt de udvalgte oplysninger læses via Internettet eller modtages som e-post.

Dette sammenholdt med den øgede tilgængelighed betyder en styrkelse af retssikkerheden, idet brugerne får lettere ved at se de officielle meddelelser, der har betydning for dem. Hermed efterleves formålet med offentliggørelsen af meddelelser i Statstidende gående ud på at give en ubestemt kreds af borgere, virksomheder, myndigheder m.fl. eller en bestemt person, hvis opholdssted er ukendt, mulighed for at blive bekendt med en meddelelse.

Lovforslaget giver også mulighed for, at der til afgrænsede grupper af modtagere, når anden lovgivning

tillader det, efter nærmere aftale med udgiveren af Statstidende kan leveres et dataudtræk på magnetbånd, diskette eller lignende indeholdende oplysninger, som omfatter personnumre, således at modtageren maskinelt kan udsøge de oplysninger, som har interesse.

Formålet er at skabe administrative lettelser for offentlige myndigheder og private virksomheder, som i henhold til anden lovgivning vil være berettiget til at modtage personoplysninger fra Statstidende inklusive det personnummer, der kan fungere som sikker identifikation af vedkommende person.

Udgiveren skal fastsætte nærmere vilkår for modtagerens brug af de modtagne oplysninger. Disse masseudtræk må ikke bruges til opbygning af registre med oplysninger om personer, som modtageren ikke har nogen saglig grund til at registrere oplysninger om. Af samme grund forudsættes det, at Statstidende kræver masseudtrækket destrueret, når det har været anvendt til de samkørings- og udsøgningsformål, der begrundes dataleverancen.

De, der indrykker meddelelser i Statstidende, vil få mulighed for at indrykke elektronisk via Internettet. Det sparer tid, mindsker fejlkilderne og giver mulighed for at integrere processen i informationsleverandørens eksisterende IT-løsninger. De rationaliseringsgevinster, der følger af omlægningen til elektronisk produktion, kommer også informationsleverandørerne til gode i form af lavere priser for indrykning i Statstidende. For den lejlighedsvis indrykker, der ikke har adgang til at indrykke via Internettet, vil der dog fortsat være mulighed for i papirform at aflevere meddelelser til offentliggørelse.

Statstidende skal økonomisk hvile i sig selv. Indtægterne fra Statstidende, der i høj grad stammer fra pligtmæssige meddelelser, hvilket vil sige meddelelser, som ifølge lovgivningen skal offentliggøres, må ikke anvendes til andre formål end drift og videreudvikling af det elektroniske Statstidende.

Betænkning nr. 1328 om elektronisk statstidende

Det foreliggende lovforslag bygger på det udkast til »Lov om Statens Elektroniske Offentliggørelsessystem«, der findes i betænkning 1328. Betænkningen blev den 23. januar 1997 sendt til en bred kreds af myndigheder, organisationer m.fl., og den 14. marts 1997 udsendtes i tilknytning hertil et revideret lovudkast (»Lov om Statstidende«) til bred høring.

Der er dog foretaget betydelige ændringer i forhold til betænkningens lovudkast og lovudkastet af marts 1997, bl.a. på baggrund af de modtagne høringssvar. De væsentligste ændringer er følgende:

For det første har Forskningsministeriet struktureret lovforslaget på en sådan måde, at det tydeligere fremgår, at forskningsministeren opbygger en database med de meddelelser, som optages i Statstidende og formidler meddelelserne i databasen til offentligheden på nærmere angivne måder. Reglerne om indrykning af meddelelser i Statstidende er samlet i lovforslagets kapitel 2 og reglerne om formidling til offentligheden i kapitel 3. Denne omstrukturering af lovforslaget i forhold til udvalgets udkast har ført til en del ændringer, der dog i mange tilfælde er af redaktionel art.

For det andet byggede udvalgets lovudkast på, at elektronisk Statstidende ville være omfattet af lov om offentlige myndigheders registre. Det nu fremsatte lovforslag om Statstidende er baseret på, at en ny lov om behandling af personoplysninger, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, afløser de nugældende registerlove senest samtidig med, at loven om Statstidende træder i kraft. Dette forhold forventes ikke at ændre på niveauet for beskyttelse af personoplysninger i Statstidende. Der henvises i øvrigt til afsnit 2 om lovforslagets forhold til lov om personoplysninger

For det tredje har Forskningsministeriet overvejet, om Statstidende bør være omfattet af medieansvarsloven. Ifølge udvalgets lovudkast udpeger forskningsministeren en redaktør af Statstidende, der er ansvarshavende efter medieansvarsloven. Det er imidlertid Forskningsministeriets opfattelse, at hverken det trykte eller det elektroniske Statstidende har en sådan lighed med de »massemedier«, der omfattes af medieansvarsloven, at loven bør finde anvendelse på Statstidende.

2. Lovforslagets forhold til lov om behandling af personoplysninger

En række meddelelser i Statstidende indeholder personoplysninger. Behandlingen af disse skal ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Direktivet, som skulle have været gennemført i medlemsstaterne senest den 24. oktober 1998, er for indeværende under implementering. Justitsministeren genfremsatte således i sidste Folketingssamling (1998-99) det tidligere fremsatte forslag til lov om behandling af personoplysninger, som skal

udgøre implementeringen af ovennævnte EU-direktiv, og dermed bl.a. afløse den gældende lov om offentlige myndigheders registre. Lovforslaget (L 44, genfremsat 8. oktober 1998) kunne imidlertid ikke færdigbehandles i sidste Folketingssamling. Justitsministeriet forventer at kunne fremsætte et revideret lovforslag ultimo 1999, med sigte på vedtagelse i denne Folketingssamling.

Den kommende lov om behandling af personoplysninger vil gælde for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Begrebet »behandling« er en nyskabelse i forhold til den nugældende registerlovgivning. Omfattet af begrebet er enhver form for håndtering af oplysninger, hvoraf bl.a. kan fremhæves indsamling, registrering, systematisering, udsøgning, opbevaring, bearbejdning, samkøring og videregivelse af oplysninger. Om begreberne »behandling« og »personoplysninger« henvises i øvrigt til § 3 nr. 1 og 2 i justitsministerens tidligere fremsatte lovforslag, samt det kommende lovforslag.

Den kommende generelle lovs regler vil være gældende for Statstidende, medmindre Statstidendeloven, inden for de rammer direktivet afstikker, fastsætter særlige regler for behandling af personoplysninger i forbindelse med driften af Statstidende. Nærværende lovforslag indeholder således alene bestemmelser om databeskyttelse, der har karakter af specialregulering i forhold til lov om behandling af personoplysninger. Der henvises nærmere til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Der forventes ikke i justitsministerens forslag til lov om behandling af personoplysninger fastsat særlige regler om, i hvilke tilfælde offentlige myndigheder eller private kan foretage samkøring af oplysninger. Der forventes ikke i lovforslaget lagt op til ændringer i den gældende retstilstand om, i hvilke tilfælde den offentlige forvaltning må foretage samkøringer, herunder samkøringer i kontroløjemed. For så vidt angår private dataansvarliges samkøringer af oplysninger, forudsættes det, at der stilles strenge krav hertil. Nærværende lovforslag indeholder ikke særskilte bestemmelser om samkøring af oplysninger.

Det følger endvidere af justitsministerens lovforslag, at Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling i lovens forstand. Dette tilsyn vil Statstidende ligeledes være underlagt.

3. Lovforslagets hovedpunkter

Af lovforslagets § 1 fremgår det, at Statstidende består af en database og et system til formidling af databasens oplysninger til offentligheden på nærmere angivne måder. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om opbygningen, driften og brugen af Statstidende og udpeger en udgiver af Statstidende.

Ved lovforslagets § 2 fastslås, at Statstidende ikke er omfattet af medieansvarsloven.

Af lovforslagets § 3 følger, at alle meddelelser, som efter lovgivningen skal offentliggøres i Statstidende (pligtmæssige oplysninger), optages i Statstidende. Derudover optages en række ikke-pligtmæssige meddelelser navnlig fra offentlige myndigheder (statslige og eventuelt også kommunale) samt – i begrænset omfang – meddelelser fra private. Herudover kan forskningsministeren efter aftale med vedkommende minister fastsætte regler om, at andre pligtmæssige meddelelser, end dem der i henhold til lovgivningen skal optages i Statstidende, optages i Statstidende eller offentliggøres gennem det samme tekniske rammesystem som Statstidende.

§ 4 indeholder regler, der skal sikre rigtigheden af oplysningerne i Statstidende, og det fastlægges, hvordan borgerne kan få behandlet indsigelser vedrørende optagelse af meddelelser og oplysningers rigtighed.

§ 5 regulerer, hvordan oplysninger formidles til offentligheden gennem offentliggørelse i det trykte henholdsvis det elektroniske Statstidende.

I lovforslagets § 6 fastsættes princippet om en almindelig og gratis adgang til informationer i elektronisk Statstidende samt mulighederne for henholdsvis abonnementsordninger og masseudtræk inklusive personnumre.

Af § 7 følger, at eventuelle retsvirkninger af offentliggørelsen af en meddelelse i Statstidende er knyttet til offentliggørelse i det trykte Statstidende, indtil forskningsministeren bestemmer, at retsvirkningerne følger af den elektroniske offentliggørelse. Forskningsministeren bemyndiges til at standse udgivelsen af det trykte Statstidende, når der ikke længere er retsvirkninger knyttet til denne udgave.

§ 8 bemyndiger forskningsministeren til at fastsætte regler om, hvornår oplysninger i det elektroniske Statstidende overføres til arkiv.

§ 9 bemyndiger forskningsministeren til at fastsætte regler om betaling for benyttelse af Statstidende, som ligger ud over offentlighedens almindelige og gratis adgang til den elektroniske udgave, samt regler om betaling for optagelse af meddelelser i Statstidende. Den samlede indtægt må ikke over tid overstige

omkostningerne ved opbygning, drift og videreudvikling af Statstidende.

§ 10 indeholder bestemmelser om strafansvar.

§ 11 vedrører ikrafttræden og ophævelse af nugældende lov om Statstidende.

§ 12 indeholder ændringer af tinglysningsloven.

§ 13 vedrører eventuel ikrafttræden af loven på Færøerne og i Grønland.

4. Administrative og økonomiske konsekvenser

Statstidendes økonomi skal hvile i sig selv, så indtægterne alene dækker omkostningerne forbundet med drift, administration og udvikling af Statstidende, herunder de langsigtede investeringer. Med overgangen til elektronisk produktion og distribution reduceres omkostningerne ganske betragteligt. Det vil betyde lavere priser for de fleste brugere og indrykkere.

Det har været en forudsætning for udviklingen af det elektroniske Statstidende, at investeringen skulle dækkes ind over driften af det trykte Statstidende.

De samlede investeringer i udvikling af systemet vil være dækket ind over driften i årene 1996-2000.

Fra lovforslagets ikrafttræden 1. juli 2000 vil priserne for indrykning blive nedsat, sammenholdt med de gældende priser. Dette har sammenhæng med den ændring af abonnementspriserne for det trykte statstidende, som vil ske fra dette tidspunkt, hvor der i stedet er mulighed for at anvende en gratis, elektronisk version af statstidende, jf. nedenfor. I 2001 forventes priserne nedsat yderligere. Resultatet vil samlet være en nedsættelse på lidt over 40 % set i forhold til den nuværende pris for indrykninger.

Herefter vil Statstidendes økonomi hvile i sig selv.

Brugere af Statstidende

Via Internet-adgang fra offentligt tilgængelige PC'er på f.eks. biblioteker vil alle kunne få gratis adgang til den elektroniske udgave af Statstidende. Den gratis adgang omfatter - såfremt brugerne ønsker det - også anvendelse af særlige informationsprofiler samt udvidede søgefaciliteter. Derved vil brugerne opnå en langt højere grad af fleksibilitet og vil kunne søge mere målrettet end med den nuværende papirbaserede offentliggørelse.

Adgangen til Statstidende vil også kunne ske fra brugerens bolig eller arbejdsplads via Internet-opkobling. Adgangen til det elektroniske Statstidende vil også her være gratis, men brugeren afholder naturligvis selv omkostninger i forbindelse med abonnement til Internet-serviceudbyder, minuttakst til telefonlinje osv.

Såfremt brugerne har behov for særlige løsninger, eksempelvis fremsendelse af udvalgte meddelelser via telefax eller som papirkopi, vil dette også være muligt. Prisen for sådanne ydelser fastsættes på basis af kostprisen.

Abonnementer på den trykte udgave af Statstidende vil blive dyrere end hidtil, idet der også her bliver tale om en omkostningsbaseret pris. Hidtil har indrykkerne betalt en del af omkostningerne ved abonnementerne. Desuden må det forventes, at prisen på den trykte udgave af Statstidende stiger, efterhånden som markedet mindskes i takt med overgangen til det elektroniske Statstidende.

Prisstruktur

Det bemærkes indledningsvis, at den ændrede prisstruktur er uafhængig af indførelsen af Statstidende i elektronisk form, og at denne i et vist omfang allerede er indført.

Prisstrukturen er fastlagt med udgangspunkt i tre omkostningskomponenter hos udgiver:

- **Basisomkostninger**
Basisomkostninger er omkostninger til administration, kontrol, edb-drift, systemudvikling og vedligeholdelse. En forholdsmæssig andel af disse omkostninger kan henføres til systemer og arbejdsprocesser forbundet med indrykning af

meddelelser og redigering. En anden forholdsmæssig andel af omkostningerne kan endvidere henføres til systemer og arbejdsprocesser forbundet med at stille oplysningerne til rådighed for offentligheden på Internettet. For meddelelser, som kommer færdigredigeret og godkendt fra andre statslige systemer uden om Statstidendes redaktionelle system til indrykning af meddelelser, skal der således kun betales for offentliggørelsen.

- **Omkostningerne ved indrykning:**
Ved beregning af prisen for indrykning indgår endvidere udgifter til modtagelse af indrykninger, redaktion, afregning, sats, korrektur og klarlægning til teknisk fremstilling. Disse omkostninger er direkte afhængige af antallet af indrykninger og omfanget af disse.
- **Omkostningerne ved distribution:**
Ved beregning af abonnementspriserne for den trykte udgave af Statstidende indgår udgifter til papir, trykning, pakning, porto og abonnementsadministration. Disse omkostninger er direkte afhængige af antallet af abonnenter.

Den nye prisstrukturens betydning kan bedst illustreres med følgende eksempler på priser for gennemsnitsindrykninger baseret på oplysninger fra Statens Information:

Indrykninger	1999(gammel pris)	2001(ny pris)
Tvangsauktioner	979	561
Konkurser	689	395
Gældssanering	518	296
Dødsboer	275	158
Mortifikationer	599	343

Oven i disse priser skal lægges kr. 50, hvis indrykningen indsendes på et skema, og kr. 100 hvis indrykningen indsendes i manuskriptform.

Priserne vil blive delvis nedsat i 2000, men den i tabellen viste reduktion af priserne vil først slå igennem i år 2001.

Som følge af, at Statstidende skal hvile i sig selv, har forslaget ikke statsfinansielle konsekvenser.

5. Erhvervsmæssige konsekvenser

De væsentligste indrykkere er advokater, aktie- og anpartsselskabers bestyrelser, mortifikationsansøgere, Værdipapircentralen samt offentlige myndigheder. Disse indrykkere vil ved overgang til et elektronisk Statstidende få en mere effektiv og smidig måde at le-

vere indrykningerne på. Med forslaget vil indrykkerne samtidig opnå en besparelse som følge af, at omlægningen medfører en betragtelig omkostningsreduktion, jf. afsnit 4 ovenfor.

De væsentligste professionelle læsere er service- og handelsvirksomheder, penge- og realkreditinstitutioner, advokatvirksomheder, produktionsvirksomheder, ejendomsmæglere, revisionsvirksomheder og offentlige myndigheder. Med overgangen til det elektroniske Statstidende vil brugerne kunne abonnere på de udvalgte informationstyper, de har brug for, til levering med den frekvens og på det medium, de ønsker. Kan virksomheden modtage informationerne elektronisk, vil det være gratis, men også selv om man ønsker at modtage på anden vis, eksempelvis via telefax, vil

det for langt de fleste brugere være billigere end de nugældende abonnementsstakster på det trykte Statstidende. Også muligheden for at modtage oplysninger i form af elektroniske masseudtræk inklusive personnumre giver en afgrænset gruppe af modtagere et potentiale for besparelse.

Samlet set vil de erhvervsmæssige konsekvenser være en langt mere effektiv informationsindsamling, tilpasset den enkelte virksomheds behov til væsentligt mindskede udgifter. Udgifternes størrelse vil være afhængig af de professionelle brugeres evne til og ønske om at udnytte de tekniske muligheder. Der vil altså være såvel erhvervsøkonomiske som erhvervsadministrative fordele ved forslaget.

Det lovudkast, som forelå fra udvalget om elektronisk Statstidende, har været forelagt for Erhvervsministeriets testpanel, hvor en række virksomheder har udtalt sig om lovforslagets forventede konsekvenser for erhvervslivet. De fleste af de virksomheder, der bliver berørt af lovforslaget, vurderer, at indførelsen af elektronisk Statstidende vil medføre administrative lettelser på grund af forenkledede og udbyggede søgemuligheder. Virksomhederne bemærker dog, at der vil være en begrænset engangsudgift i form af øget tidsforbrug til at sætte sig ind i det nye system.

Lovforslaget indeholder ikke herudover administrative konsekvenser for erhvervsaktiviteter eller borgere.

6. Kommunaløkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser af betydning på det kommunale område.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget til Lov om Statstidende er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

8. Miljømæssige konsekvenser

Systemet vil give miljømæssige fordele, idet der ikke længere skal anvendes store mængder papir. I det omfang, der stadig vil blive udskrevet på papir, vil det være begrænset til udskrift af netop de udvalgte oplysninger, som en bruger ønsker at have tilgængelige i denne form.

Den potentielle besparelse i forbindelse med produktion, transport og bortskaffelse skønnes at være op imod 170 tons papir pr. år. Fra denne teoretisk mulige besparelse skal dog trækkes det papir, som eventuelle telefaks-abonnenter anvender, og det papir abonnenter

anvender ved decentral udskrivning fra det elektroniske Statstidende.

9. Høring over lovforslaget

Betænkning 1328 og et lovudkast fra marts 1997, jf. afsnit 1, har været i høring hos en bred kreds.

Det foreliggende lovforslag har, forud for fremsættelsen i Folketingssamlingen 1998-99, været i høring hos:

Advokatsamfundet, Danmarks Journalisthøjskole v/ Afdelingsformand cand. jur. Knud Aage Frøbert, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Arbejdsministeriet, Assurandør-Societetet,

Beredskabsstyrelsen, Bibliotekslederforeningen, Boligministeriet,

Center for Ligebehandling af Handicappede, Civilretsdirektoratet,

Danmarks Blindebibliotek, Danmarks Rederforening, Danmarks Statistik, Dansk Dataforening, Dansk Ejendomsmæglerforening,

Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Standard, Danske Dagblades Forening, De Samvirkende Invalideorganisationer, Den Danske Dommerforening, Den Sociale Ankestyrelse, Den Sociale Sikringsstyrelse, Det danske Center for Menneskerettigheder, Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, Direktoratet for Arbejdstilsynet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, DSB, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsministeriet, EU-direktoratet, Færvasvæsenet, Finansministeriet, Finansrådet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Færdselsstyrelsen, Færøernes Landstyre, Grønlands Hjemmestyre, HK Landsklubben, Dommerkontorerne, Hypotekbanken, Håndværksrådet, Indenrigsministeriet, Institut for Blinde og Svagsynede, IT-Brancheorganisationen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Kommunernes Landsforening, Konkurrencerådet, Kort & Matrikelstyrelsen, Kulturministeriet, Københavns Byret, Københavns Kommune, Københavns Universitet v/ professor dr. jur. Mads Bryde Andersen, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatte retten, Levnedsmiddelstyrelsen, Lægemiddelstyrelsen, Miljø- og Energiministeriet, Miljøstyrelsen, Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri, Nationalmuseet, Patentdirektoratet, Plantedirektoratet, Post Danmark, Realkreditrådet, Registertilsynet, Retten i Odense, Retten i Roskilde, Retten i Ålborg, Retten i Århus, Rigsantikvarembetet, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen, Råstofforvaltningen for Grønland, Sekretariatet for Retsinformation, Skatteministeriet, Skov-

og Naturstyrelsen, Slots- og Ejendomsstyrelsen, Socialministeriet, Statens Arkiver, Statens Bibliotekstjeneste, Statens Bilinspektion, Statens Information, Statens Luftfartsvæsen, Statens og Kommunernes Indkøbsservice A/S, Statens Seruminstitut, Strukturdirektoratet for Landbrug og Fiskeri, Sundhedsministeriet, Sundhedsstyrelsen, SU-styrelsen, Søfartsstyrelsen, Telestyrelsen, Told- og Skattestyrelsen, Trafikministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændingestyrelsen, Undervisningsministeriet, Vejdirektoratet, Vestre Landsret, Veterinærdirektoratet, Økonomimini-

steriet, Østre Landsret, Århus Universitet v/professor dr. jur. Karsten Revsbech.

Der er i forbindelse med genfremstillingen foretaget enkelte redaktionelle ændringer i lovbemærkningerne, og de økonomiske oplysninger er opdateret med udgangspunkt i en revideret status over projekts samlede økonomi.

Bilag til lovforslaget:

1. Gældende love om Statstidende
2. Oversigt over de typer af meddelelser, der i dag indrykkes i Statstidende

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amts-kommuner	Vedrørende kommuner og amtskommuner, jf. punkt 6.	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amts-kommuner	Forenkling	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet/brugerne	Besparelser/omkostningsreduktioner. Gratis elektronisk version.	Dyrere abonnement for skriftlig version.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lettelser	
Miljømæssige konsekvenser	Jf. punkt 8.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Forenkling af informationssøgning.	
Forholdet til EU-retten	Jf. punkt 7.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ifølge *stk. 1* fører forskningsministeren en database, der indeholder de meddelelser, som optages i Statstidende. Hvilke meddelelser, der kan indgå i Statstidendes database samt forskellige forhold i forbindelse med optagelse af meddelelser, reguleres i lovforslagets kapitel 2.

Informationsleverandørernes adgang til systemet skal primært ske ved brug af Internettet. Af hensyn til informationsleverandører, som ikke har denne adgangsmulighed, kan der alternativt anvendes brev eller telefax.

I henhold til *stk. 2* formidles meddelelserne i databasen til offentligheden gennem det elektroniske Statstidende, det trykte Statstidende og som elektroniske masseudtræk inklusive personnumre til afgrænsede grupper af modtagere. De nærmere regler om, hvordan formidlingen til offentligheden kan ske, findes i lovforslagets kapitel 3.

Det elektroniske Statstidende vil give brugerne adgang til informationerne via Internettet, enten fra egen PC eller fra offentligt tilgængelige PC'er opstillet på f.eks. folkebibliotekerne. Brugeren vil kunne bladre i det elektroniske Statstidende og søge i det, herunder opsætte elektroniske »agenter«, der automatisk udvælger meddelelser, som passer til en profil brugeren har opstillet. Der henvises til § 6, *stk. 2*, med tilhørende bemærkninger.

Det trykte Statstidende udgives, »så længe forholdene tilsiger det. « Denne formulering dækker over, at Statstidende nødvendigvis skal udkomme i trykt form, indtil forskningsministeren i medfør af § 7 bestemmer, at eventuelle retsvirkninger af offentliggjorte meddelelser knyttes til offentliggørelsen i det elektroniske Statstidende. Bestemmelse herom kræver bl.a., at det elektroniske Statstidende reelt er gjort tilgængeligt for offentligheden, jf. bemærkningerne til § 7.

Ved § 7 bemyndiges forskningsministeren endvidere til at bestemme, at udgivelsen af det trykte Statstidende indstilles. Udgivelsen af det trykte Statstiden-

de vil dog blive fortsat, så længe der er et marked herfor, også efter at retsvirkningerne af offentliggørelser er blevet knyttet til det elektroniske Statstidende. Men mens brugen af den elektroniske udgave vil være gratis, vil der blive opkrævet betaling for den trykte udgave, og denne betaling afpasses efter de forholdsvis høje omkostninger, som vil være forbundet med at fremstille den trykte udgave i et vigende oplag.

For offentlige myndigheder og eventuelt også private virksomheder vil elektroniske masseudtræk inklusive personnumre, i nogle tilfælde være den mest effektive leveranceform. Det vil dog være en forudsætning for levering af disse masseoplysninger, at leverancen er tilladt efter anden lovgivning, herunder navnlig lovgivning om behandling af personoplysninger.

I medfør af *stk. 3* fastsætter forskningsministeren regler om opbygningen, driften og brugen af Statstidende, herunder regler for de tekniske sikkerhedskrav og krav til beskyttelse af og bevaring af oplysninger i systemet. Fastsættelse af sådanne regler vil ske ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Bestemmelsen vil navnlig få betydning for den elektroniske udgave af Statstidende, idet der må stilles høje krav til sikring mod såvel driftsforstyrrelser som tab og forvanskning af oplysninger. Både spørgsmålet om autenticitet og hensynet til sikring af en tilgængelig original bliver væsentligere ved overgang fra et papirbaseret til et elektronisk medium. Det papirbaserede blad eksisterer i et større antal (identiske) eksemplarer, mens der af den elektroniske udgave kun eksisterer én original.

Det er Forskningsministeriets opfattelse, at de tekniske sikkerhedskrav som Statstidende skal leve op til som minimum skal svare til de krav, som stilles til behandlingssikkerhed i den kommende lov om behandling af personoplysninger.

Forskningsministeren fastsætter imidlertid herudover regler om de yderligere tekniske krav, som findes nødvendige til sikring af såvel driften som beskyttelsen og bevaringen af oplysninger i det elektroniske Statstidende, og som ikke følger af lov om behandling af personoplysninger eller er udstedt i medfør af loven.

Ifølge *stk. 4* udpeger forskningsministeren en udgiver, der varetager administration af databasen og formidling til offentligheden. Udgifveren vil blive udpeget i forbindelse med fastsættelse af regler efter *stk. 3*.

Udgifveren vil være den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller et hvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør,

til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af oplysninger.

Ansvar for udgivelse af Statstidende forventes fortsat henlagt til en styrelse under Forskningsministeriet. I øjeblikket er det Statens Information, som varetager udgivelsen. En række drifts- og udviklingsopgaver vil, som det allerede er tilfældet i dag, blive udliciteret.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår, at medieansvarsloven ikke gælder for Statstidende, hverken den trykte eller den elektroniske udgave. Statstidende er således omfattet af dansk rets almindelige ansvarsregler. Baggrunden herfor er som følger:

Pressenævnet har i kendelser fra 1994 lagt til grund, at (det trykte) Statstidende er omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 1, som omtaler »Indenlandske periodiske skrifter, herunder billeder og lignende fremstillinger, der trykkes eller på anden måde mangfoldiggøres«.

Denne fortolkning blev lagt til grund ved udarbejdelsen af lovudkastet i tilknytning til betænkning 1328. Udvalget fortolkede samtidig medieansvarsloven således, at et elektronisk Statstidende ikke ville være omfattet, jf. medieansvarslovens § 1, nr. 3, som omtaler »Tekster, billeder og lydprogrammer, der periodisk udbredes til offentligheden, såfremt de har karakter af en nyhedsformidling, som kan ligestilles med den formidling, der er omfattet af nr. 1 eller 2«.

Denne forskel i den retlige status mellem den trykte og den elektroniske udgave af Statstidende ville selvsagt være uheldig i praksis, hvorfor udvalget foreslog i sit lovudkast, at forskningsministeren skulle udpege en redaktør, som skulle være ansvarlig efter medieansvarsloven, hvilket skulle gælde for begge udgaver.

Forskningsministeriet er imidlertid af den opfattelse, bl.a. på baggrund af modtagne hørings svar, at reale grunde taler stærkt for at undtage begge udgaver af Statstidende fra medieansvarsloven.

Medieansvarslovens hovedformål er at sikre ytrings- og informationsfriheden og dermed også give samfundsdebatten de bedst mulige vilkår. Statstidende er en annonceavis med specielle annoncer og indeholder hverken redaktionelt bearbejdet stof eller bidrag til samfundsdebatten. Afgørelsen af, hvorvidt indholdet af Statstidende er af en sådan karakter, at der foreligger ansvarspådragende forhold, skal således ikke afgøres ud fra overvejelser om ytrings- og informationsfrihedens grænser.

Statstidende har kun i begrænset omfang karakter af et »massemedie«, hvilket også er søgt tydeliggjort i

lovforslaget, der indleder med at konstatere, at Statstidende er en database med dertil knyttede offentlighedsregister.

Det giver ikke mening, såfremt Statstidende i overensstemmelse med medieansvarslovens regler skulle være berettiget til at offentliggøre anonyme artikler mm., uden at ophavsmanden kunne drages til ansvar, og at Statstidendes medarbejdere fik en ret til at beskytte deres kilder. Også medieansvarslovens regler om presseetik (»god presseskik«) synes lidet relevante for Statstidende.

Ifølge medieansvarsloven skal et »massemedie« have en ansvarshavende redaktør, der er beføjet til at træffe endelig afgørelse om skriftets indhold. For at kunne løfte det ansvar, som vedkommende pålægges, må redaktøren have beføjelser til at træffe afgørelse om, hvad der optages eller ikke optages i massemediet.

Sådanne beføjelser kan en redaktør af Statstidende ikke få tillagt, idet Statstidende skal optage visse meddelelser og ikke må optage andet end det, der ifølge loven om Statstidende er hjemmel til at optage.

En væsentlig bestanddel af medieansvarslovens system er reglerne om retten til at komme til genmæle i et massemedie, der har bragt en omtale af en person, som kan virke skadelig for vedkommende. Hvis Statstidende er omfattet af medieansvarsloven, kan der opstå konflikt mellem Statstidendeloven og medieansvarsloven, idet udgiveren i mange tilfælde vil savne de beføjelser, som er nødvendige for at kunne tage stilling til og i givet fald imødekomme en anmodning om at komme til genmæle.

Af de oven for fremhævede grunde er det Forskningsministeriets opfattelse, at medieansvarsloven ikke bør være gældende for Statstidende.

Heraf følger, at Statstidende heller ikke er omfattet af lov om massemediers informationsbaser. I denne lovs § 1 er fastsat, at »Loven gælder for informationsbaser, der er massemedier, eller som drives i tilknytning til en eller flere virksomheder, der udgiver massemedier«. Ved massemedier forstås, jf. lovens § 2, de af medieansvarslovens § 1 omfattede massemedier.

Da det er Forskningsministeriets opfattelse, at Statstidende ikke har karakter af et massemedie i medieansvarslovens forstand, følger det som en konsekvens heraf, at lov om massemediers informationsbaser heller ikke er gældende for Statstidende.

Til § 3

Bestemmelsen regulerer, hvilke meddelelser der optages i Statstidende.

Det er ikke hensigten at bruge Statstidende til at offentliggøre generelle retsregler, der i dag offentliggøres i Lovtidende, Ministerialtidende og gennem Retssinformation. Med begrebet meddelelser menes der konkrete meddelelser. Der kan både være tale om meddelelser, hvortil der er knyttet retsvirkninger og meddelelser, der alene offentliggøres af informatoriske grunde.

Statstidende er i dag statens generelle meddelelsesorgan over for borgerne for så vidt angår konkrete meddelelser, jf. § 1 i lov nr. 10 af 23. januar 1903 om en statstidende, hvori det anføres, at der indrykkes »retslige og andre offentlige Kundgørelser«.

I Statstidende optages meddelelser, som ifølge lovgivningen skal offentliggøres (pligtmæssige meddelelser). Desuden bruges Statstidende til at offentliggøre en række meddelelser, som ikke efter lovgivningen er påbudt offentliggørelse, men som der er tradition for at offentliggøre (ikke-pligtmæssige meddelelser), jf. 1903-lovens formulering »I Statstidenden kan endvidere indrykkes, hvad Regeringen finder Anledning til at meddele Offentligheden«.

Ifølge stk. 1 optages i Statstidende alle meddelelser, som efter lovgivningen skal offentliggøres i Statstidende (pligtmæssige meddelelser).

Formuleringen omfatter også Tingbladet, der i dag udkommer som en selvstændig afdeling af Statstidende. Tinglysningenslovens § 50 bestemmer, at alle adkomstdokumenter og pantebreve vedrørende fast ejendom, der anmeldes til tinglysning, snarest muligt skal gøres offentligt tilgængelige. Det samme gælder pantebreve, der anmeldes til tinglysning i bilbogen samt dokumenter, der anmeldes til tinglysning i personbogen. Justitsministeren fastsætter ifølge tinglysningenslovens § 50 nærmere regler herom. Tinglysningensloven omtaler ikke Tingbladet og kræver altså ikke, at de pågældende meddelelser offentliggøres på netop denne måde, men justitsministeren har ved bekendtgørelser med hjemmel i tinglysningensloven fastsat, at en række tinglyste dokumenter skal bekendtgøres i »Tingbladet, der udkommer som en afdeling af Statstidende«.

Justitsministeriet har i tilknytning til nærværende lovforslag foreslået en række mindre ændringer af tinglysningensloven, således at Tingbladet kan udkomme i elektronisk form. Der henvises til lovforslagets § 12 med tilhørende bemærkninger.

Ifølge stk. 2 kan forskningsministeren efter aftale med vedkommende minister fastsætte regler om, at andre pligtmæssige meddelelser end dem, som særlovgivningen kræver indrykket i Statstidende, skal optages i Statstidende.

Der tænkes på den gruppe af pligtmæssige meddelelser, hvor det i særlovgivningen er bestemt, at meddelelsen skal offentliggøres, uden at der er taget stilling til, hvordan offentliggørelsen rent faktisk skal ske. I disse tilfælde vil fastsættelse af regler om offentliggørelse i Statstidende ikke komme i strid med anden lovgivning, som foreskriver en bestemt offentliggørelsesmåde.

Herved opnås den fordel, at en ændret offentliggørelsesmåde kan gennemføres administrativt, og uden at man på hvert enkelt område skal ændre den relevante lovgivning.

Ifølge *stk. 3* fastsætter forskningsministeren regler om, hvilke ikke-pligtmæssige meddelelser der kan optages i Statstidende.

Bestemmelsen indebærer som noget nyt, at forskningsministeren ved bekendtgørelse i Lovtidende skal fastlægge, hvilke ikke-pligtmæssige meddelelser der må optages i Statstidende. Såfremt nye typer af ikke-pligtmæssige meddelelser indeholder personoplysninger, forudsættes disse at være af »harmløs« karakter, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 1.

Statstidende kan efter den nuværende lovgivning kun bringe meddelelser af landsdækkende karakter. Det elektroniske mediums tekniske muligheder indebærer, at også lokale meddelelser med fordel kunne offentliggøres i Statstidende, f.eks. under overskrifter opdelt efter de enkelte kommuner. *Stk. 3* åbner mulighed for, at også ikke-statslige myndigheder, dvs. navnlig de amtskommunale og kommunale myndigheder, kan få optaget meddelelser til offentligheden i Statstidende. Det er frivilligt, om kommunerne m.fl. ønsker at benytte sig af denne mulighed.

Efter bestemmelsen kan forskningsministeren tillige fastsætte regler om, at andre end offentlige myndigheder kan få offentliggjort meddelelser i Statstidende. Det understreges, at den del af den private sektor, som i dag ikke indrykker pligtmæssige offentliggørelser, ikke vil blive tillagt større adgang til at offentliggøre meddelelser i Statstidende. Denne begrænsning skyldes navnlig hensynet til ikke at påføre private massemedier ubillig konkurrence på annonceområdet.

Den generelle pligt for selvejende institutioner m.v. til at benytte Statstidende som meddelelsesorgan foreslås ophævet med lovforslaget. Pligten blev indført ved lov nr. 82 af 31. marts 1937 om ændring af lovgivningen om en Statstidende. Sådanne institutioner vil herefter alene have pligt til at offentliggøre meddelelser i Statstidende, når der i særlovgivningen er fastsat en offentliggørelsespligt for den pågældende meddelelestype. Det kan dog i institutionernes vedtægter

være bestemt, at de skal offentliggøre visse meddelelser i netop Statstidende, og derfor vil institutionernes adgang til at offentliggøre meddelelser i Statstidende ikke blive indskrænket.

Stk. 4 giver forskningsministeren adgang til at fastsætte regler om, at offentlige myndigheder og andre, som leverer meddelelser til offentliggørelse i Statstidende, skal meddele Statstidende personnummeret på den person, som en meddelelse vedrører, f.eks. personnummeret på den person, der er gået konkurs. Det samme gælder for virksomhedsnumre (CVR-numre), jf. lov nr. 417 af 22. maj 1996 om Det Centrale Virksomhedsregister, hvis der f.eks. indrykkes meddelelse om, at et selskab er gået konkurs. Fastsættelse af sådanne regler skal ske efter aftale med vedkommende minister.

Det understreges, at personnumre ikke skal offentliggøres i hverken det elektroniske eller det trykte Statstidende bortset fra proklamaer i dødsboer, hvor personnumre allerede i dag offentliggøres. Det fremgår udtrykkeligt af lovforslagets § 5, stk. 3. Det er ikke tanken med bestemmelsen at udvide adgangen til offentliggørelse af personnumre i Statstidende i forhold til den nuværende praksis. Det er i øvrigt heller ikke tanken at udvide den generelle adgang til brug af personnumre i samfundet, således som denne adgang forventes fastlagt ved loven om behandling af personoplysninger og indenrigsministerens regler om Det centrale Personregister. Personnumrene skal alene bruges i forbindelse med visse former for masseudtræk, jf. § 6, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Det er heller ikke hensigten, at Statstidende skal bruge personnumrene til selv at opbygge en database med personnummer som »nøgle« for personrelaterede oplysninger. Noget sådant kunne være velbegrundet, hvis personrelaterede oplysninger i databasen løbende skulle opdateres med f.eks. adresseændringer. Det er der imidlertid ikke behov for, da de meddelelser, som lagres i databasen, principielt ikke ændres i forhold til det én gang offentliggjorte, og der er ikke planer om at fravige dette princip.

Andre grunde kunne dog eventuelt tale for at bevare personnumre i databasen, f.eks. hensynet til at kunne imødekomme anmodninger om egen-indsigt efter lov om behandling af personoplysninger på sikker vis. Hvis en person er identificeret med personnummer overalt i databasen, hvor den pågældende måtte forekomme, kan en søgning med brug af personnummer sikre, at udgiveren kan finde frem til alle oplysninger om vedkommende. Uden personnumre kan søgninger på en bestemt person derimod blive usikre, f.eks. fordi en person, der er registreret to steder i basen, ikke nød-

vendigvis er registreret med nøjagtig den samme navne- eller adresseangivelse begge steder. Spørgsmålet om bevaring af personnumre i databasen vil i givet fald blive drøftet med Datatilsynet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 6, stk. 3.

CVR-nummeret er et offentligt tilgængeligt nummer, og hverken loven om Det Centrale Virksomhedsregister eller anden lovgivning er til hinder for, at udgiveren af Statstidende kræver virksomhedsnumre indbefattet i meddelelser vedrørende virksomheder og offentliggør numrene.

Stk. 5 giver forskningsministeren mulighed for efter aftale med vedkommende minister at fastsætte regler om, at meddelelser, som efter lovgivningen skal offentliggøres, offentliggøres gennem det samme tekniske rammesystem som Statstidende.

Den kategori af pligtmæssige meddelelser, som er omfattet af bemyndigelsen, er de meddelelser, hvor det i lovgivningen er foreskrevet, at offentliggørelse skal ske på en bestemt måde, idet der kan være stillet krav om, at meddelelsen skal bringes i et bestemt organ, f.eks. Dansk Varemærketidende.

De pågældende meddelelser skal således bevare det sædvanlige navn og offentliggøres som selvstændige »tidender« gennem det samme tekniske rammesystem som Statstidende (NetTidende).

Retsinformatisk vil det være betænkeligt, hvis brugerne ikke eller kun med store vanskeligheder kan finde frem til et meddelelsesorgan, der er nævnt ved navn i en lov.

Ved offentliggørelsen af »tidender« gennem NetTidende bliver det imidlertid muligt at søge på det pågældende »tidendes« navn på Internettet. Reelt er der altså blot tale om, at den ressortansvarlige myndighed udnytter økonomiske og andre fordele ved det tekniske system, som bygges op til formidling af meddelelserne i Statstidende.

Hvis der i særlovgivningen ligger en forudsætning om, at der findes en trykt udgave af et bestemt »tidende«, må en sådan forudsætning ligeledes respekteres. Uanset, at der i NetTidendes regi etableres en elektronisk udgave af det pågældende »tidende«, kan denne altså ikke erstatte en trykt udgave. De retsvirkninger, som måtte være knyttet til offentliggørelsen af det enkelte tidende, følger også fortsat af særlovgivningen.

Retsinformatisk vil man med det udvidede anvendelsesområde opnå den fordel, at borgerne kan søge alle de pligtmæssige offentliggørelser ét sted – i et »NetTidende« omfattende Statstidende, Tingbladet etc. – så man ikke som i dag er henvist til et antal forskellige tidender. Det elektroniske medium giver mu-

lighed for at opstille informationerne i en mere overskuelig form, så overblikket ved at samle alle typer af meddelelser i ét offentliggørelsessystem ikke mindskes.

Fastsættelse af regler som nævnt i stk. 2-5 vil ske ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Til § 4

Ifølge stk. 1 skal den, der leverer en meddelelse til optagelse i Statstidende, sikre, at oplysningerne i meddelelsen ikke er urigtige eller vildledende. Den pågældende har endvidere pligt til snarest muligt at berigtige oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende. Overtrædelse af bestemmelsen kan eventuelt medføre strafansvar efter § 10, stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er ikke at fritage udgiveren af Statstidende for ethvert ansvar for urigtige eller vildledende oplysninger i databasen. I mange tilfælde er informationsleverandørerne imidlertid de eneste, der i praksis kan sikre rigtigheden af oplysningerne, og bestemmelsen i stk. 1 kan derfor ses som et supplement til udgiverens pligt til at foretage den fornødne kontrol for at sikre, at der ikke optages urigtige eller vildledende oplysninger i Statstidende.

Udgiverens pligt vil i henhold til det kommende forslag til lov om behandling af personoplysninger komme til at omfatte, at den pågældende som dataansvarlig skal foretage den fornødne kontrol af, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Derudover skal oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, snarest muligt slettes eller berigtiges.

Udgiveren af Statstidende har pligt til at sikre, at de modtagne meddelelser offentliggøres, som de er modtaget, medmindre udgiveren er eller burde være klar over, at en meddelelse, der ønskes optaget, er urigtig eller vildledende. Det hører med til udgivers pligt at påse, at der ikke er uoverensstemmelser mellem den trykte og den elektroniske udgave. Brugere skal i lige høj grad kunne stole på de to udgaver, og det gælder, uanset om eventuelle retsvirkninger af offentliggørelse er knyttet til den trykte eller den elektroniske udgave (se § 7 med tilhørende bemærkninger).

Oftentimes har udgiveren af Statstidende ingen mulighed for at kontrollere om de meddelelser, som advokater, offentlige myndigheder m.fl. anmoder om at få offentliggjort, er korrekte. F.eks. må udgiver i almindelighed gå ud fra, at oplysninger om en ejendoms matrikelnummer eller oplysning om, hvor og hvornår en tvangsauktion finder sted, er korrekte. Det forekommer på denne baggrund hensigtsmæssigt at fastsætte en selvstændig forpligtelse for informationsleverandørerne til at sikre meddelelsernes rigtighed.

»Den, der leverer en meddelelse til optagelse«, må i denne sammenhæng betragtes som den fysiske eller juridiske person, der rent faktisk er ophavsmand til de urigtige eller vildledende oplysninger, hvilket ikke nødvendigvis behøver at være den person, som har indgivet oplysningerne til Statstidende. Denne afgrænsning svarer til retstilstanden for Statstidende i dag og har i øvrigt ikke hidtil givet anledning til problemer i praksis.

Spørgsmålet om et eventuelt erstatningsansvar for Statstidende og/eller informationsleverandørerne reguleres ikke i nærværende lov.

Gældende dansk lovgivning om beskyttelse af personoplysninger (registerlovgivningen) indeholder ikke regler om erstatningsansvar som følge af retsstridig behandling af personoplysninger. Det foreslås i § 69 i forslag til lov om behandling af personoplysninger, at den dataansvarlige skal erstatte skade, der er forvoldt ved behandling i strid med bestemmelserne i loven, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandlingen af oplysninger. Om betydningen af den pågældende bestemmelse henvises til justitsministerens lovforslag.

I andre tilfælde må en afgørelse om et eventuelt erstatningsansvar som hidtil træffes ud fra dansk rets almindelige regler herom.

Ifølge *stk. 2* kan den, der mener, at oplysninger er urigtige eller vildledende, vælge mellem at klage til udgiveren af Statstidende eller til den, der har leveret oplysningerne. Det vil oftest fremgå af en meddelelse, hvem indrykkeren er, og udgiveren skal på anmodning være behjælpelig med oplysning herom. Eventuelt kan forskningsministeren i medfør af § 1, *stk. 3*, bestemme, at alle meddelelser skal forsynes med tydelig angivelse af indrykkers identitet.

Hvis en person eller virksomhed har henvendt sig til informationsleverandøren, som efterfølgende må erkende, at en meddelelse indeholder urigtige eller vildledende oplysninger, påhviler det informationsleverandøren snarest muligt at berigtige disse ved at anmode Statstidende om at indrykke ny meddelelse, jf. *stk. 1*. Anerkender informationsleverandøren ikke, at der er behov for berigtigelse, kan personen/ virksomheden forelægge sagen for udgiveren af Statstidende til afgørelse, jf. *stk. 3*, og bemærkningerne hertil.

Hvis anmodning om berigtigelse indgives til Statstidende, vil det ofte være nødvendigt at forelægge sagen for informationsleverandøren. Der har i praksis været eksempler på, at udgiveren ikke har kunnet imødekomme en anmodning om berigtigelse af en meddelelse, fordi vedkommende offentlige myndighed har

fastholdt meddelelsens rigtighed og modsat sig en ændringsmeddelelse. Om muligheden for at klage over de afgørelser, som udgiveren måtte træffe, henvises til nedenstående bemærkninger til *stk. 3*.

Det vil i forbindelse med fastsættelsen af de nærmere regler for driften af Statstidende, jf. § 1, *stk. 3*, blive overvejet, hvordan berigtigelser rent teknisk bør ske i det elektroniske system. I det trykte Statstidende kan berigtigelse kun ske gennem en ændringsmeddelelse i et senere nummer af Statstidende, og den oprindelige meddelelse kan i sagens natur ikke ændres. I det elektroniske Statstidende vil der være mulighed for at gøre brugere, der læser den oprindelige meddelelse, opmærksom på, at der er sket en ændring af meddelelsen.

Udgiveren af Statstidende træffer ifølge *stk. 3* endelig administrativ afgørelse om optagelse af meddelelser, dvs. hvilke meddelelser, der er hjemmel til at optage, og om indsigelser vedrørende oplysningers rigtighed. Afgørelserne herom kan således ikke påklages til Forskningsministeriet.

Som det fremgår af afsnit 2 i de almindelige bemærkninger, vil Statstidende imidlertid være underlagt Datatilsynets kontrol, hvilket blandt andet indebærer, at Datatilsynet af egen drift eller efter klage fra en registreret påser, at den behandling, som finder sted, er i overensstemmelse med den kommende lov om behandling af personoplysninger.

Hertil kommer, at afgørelser, der vedrører pligt-mæssige meddelelser, jf. § 3, *stk. 1* og 2, kan indbringes for den minister, under hvis forretningsområde den pågældende lovbestemmelse om pligt-mæssig offentliggørelse henhører. Vedkommende minister må antages at være den bedst egnede til at træffe afgørelse vedrørende sådanne meddelelser. Udgiveren af Statstidende skal yde klagevejledning i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens kapitel 7.

Til § 5

En samfundsmæssig acceptabel anvendelse af informationsteknologien forudsætter en retlig beskyttelse af personoplysninger for at undgå misbrug af oplysninger og krænkelser af den enkeltes privatliv, jf. registerlovgivningens regler og reglerne i forslaget til lov om behandling af personoplysninger. Beskyttelsen af personoplysninger bør dog ikke være så restriktiv, at anvendelsen af oplysninger til samfundsmæssigt anerkendte formål udelukkes. Informations- og kommunikationsfriheden er også central i informations-samfundet, og lovgivningen må afbalancere disse centrale retlige værdier. Den retlige regulering af Statstidende skal sikre, at Statstidende til enhver tid

kan betjene sine brugere på bedst mulig vis samtidig med, at der tages skyldigt hensyn til behovet for beskyttelse af personoplysninger. Med § 5 i lovforslaget er denne målsætning søgt opfyldt.

Det understreges i den forbindelse, at Statstidende er et informationssystem, og at videregivelse primært gennem offentliggørelse er selve formålet med Statstidende. Endvidere understreges, at der i anden lovgivning, f.eks. retsplejeloven eller konkursloven, er hjemmel til at foretage en afvejning af, om det er nødvendigt at offentliggøre bestemte typer af »følsomme« personoplysninger gennem et offentligt informationssystem som Statstidende på trods af de ulemper, som offentliggørelsen ubestrideligt kan påføre den pågældende person.

Det vil være den lovgivning om beskyttelse af personoplysninger, som gælder for brugerne, der regulerer, hvad personoplysninger fra Statstidende må anvendes til, herunder om brugerne må opbygge egne registre med personoplysninger fra Statstidende, om de må samkøre personoplysninger fra Statstidende med andre oplysninger osv. Den lovgivning, som regulerer brugen af de modtagne personoplysninger, vil som altovervejende hovedregel blive lov om behandling af personoplysninger. Forskningsministeren kan i henhold til § 1, stk. 3, fastsætte regler for, hvad de modtagne oplysninger må bruges til.

I forbindelse med spørgsmålet om, hvad oplysninger fra Statstidende må bruges til, bemærkes, at oplysninger i Statstidende ikke er ophavsretligt beskyttet.

§ 5, stk. 1

I princippet offentliggøres alle meddelelser både i det elektroniske og det trykte Statstidende. Offentliggørelse af personoplysninger må dog kun ske med de begrænsninger, der følger af stk. 2 og 3, jf. nedenfor. Begrebet personoplysninger vil have samme betydning i lov om Statstidende som i den kommende lov om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen i stk. 1 skal ses i lyset af lovforslagets § 1 og § 7, hvorefter forskningsministeren kan træffe beslutning om at standse udgivelsen af den trykte udgave, hvis der ikke længere er grundlag for at udgive Statstidende i denne form. Omvendt kan tekniske årsager bevirke, at det elektroniske Statstidende ikke vil være fuldstændigt fra begyndelsen, og der kan således være en periode, hvor nogle typer af meddelelser kun offentliggøres i det trykte Statstidende. Endvidere er det uafklaret, hvornår meddelelser vedrørende Færøerne og Grønland kan offentliggøres i det elektroniske Statstidende, jf. bemærkningerne til § 13.

Ikke alle typer af meddelelser i Statstidende indeholder personoplysninger, og i mange tilfælde er personoplysningerne af en sådan karakter, at de ikke eller kun i ringe grad påkalder sig beskyttelse, f.eks. oplysning om ministres rejser, meddelelser om udnævnelser inden for staten eller meddelelser om, at en person er tildelt en orden. Som et andet eksempel på »ikke-følsomme« personoplysninger kan nævnes oplysning om navn og adresse på den advokat, som har begæret tvangsauktion over en fast ejendom.

Nye typer af meddelelser kan optages i Statstidende, jf. § 3. Meddelelsetyperne kan være en følge af ny lovgivning, og i sådanne tilfælde vil det følge af den pågældende lovgivning, hvilke personoplysninger der kan blive tale om at offentliggøre.

Er der tale om nye typer af ikke-pligtmæssige meddelelser, forudsættes det, at meddelelserne kun indeholder personoplysninger af en sådan art, at det ikke er betænkeligt at offentliggøre dem. Optagelsen af nye typer af meddelelser kræver i øvrigt, at forskningsministeren træffer bestemmelse herom, jf. § 3, stk. 3.

§ 5, stk. 2

Ved at omlægge Statstidende til elektronisk form opstår der stærkt forbedrede søgemuligheder. Søgninger på personer vil dog i praksis være hæmmet af, at disse ikke er identificeret via personnummer, og at der ikke føres effektiv kontrol med eventuelle stavefejl i navne eller med, hvordan personnavne eventuelt forkortes.

Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF, artikel 6, stk. 1, litra e) gælder, at personoplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt. Som følge heraf vil det, jf. § 8 og bemærkningerne til denne bestemmelse, være nødvendigt, at forskningsministeren fastsætter regler om sletning/overførsel til arkiv af oplysninger i Statstidende.

Der kan imidlertid vise sig at være behov for at bevare personoplysninger i det elektroniske system i en årrække, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt i loven at fastsætte særlige regler for, hvor længe der må kunne søges på »fortrolige« personoplysninger i det elektroniske Statstidende.

Stk. 2 bestemmer, at det tekniske system skal indrettes således, at personoplysninger, der i anden sammenhæng anses for fortrolige, højst kan søges i det elektroniske Statstidende i 1 år fra tidspunktet for of-

fentliggørelse ved at bruge personens navn eller anden form for personidentifikation som søgekriterium.

Bestemmelsen indebærer ikke, at personoplysninger af den nævnte art vil blive slettet eller anonymiseret efter 1 år, men derimod at de gøres ikke-søgbare. Søgning ved hjælp af systemets faciliteter til tværgående søgninger vil således ikke give noget resultat, når oplysningerne er mere end 1 år gamle. Efter 1 år vil de personer, der er registreret i det elektroniske Statstidende med fortrolige oplysninger, således i praksis blive stillet på samme måde som ved offentliggørelse i det trykte blad, hvor man må blade gennem numrene for at finde ældre oplysninger.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (og forslaget til lov om behandling af personoplysninger) definerer følsomme personoplysninger forholdsvis snævert, idet det fastlægges, at der som udgangspunkt ikke må behandles oplysninger om »racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk baggrund, eller fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold«. Da sådanne oplysninger ikke findes i Statstidende ville det være uhensigtsmæssigt at bruge direktivets definition af følsomme oplysninger i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilke personoplysninger der skal gøres ikke-søgbare efter 1 år.

De fleste af de oplysninger, som det kan være rimeligt at gøre ikke-søgbare, vil angå økonomiske forhold f.eks. oplysning om gældssanering. Der kan endvidere være tale om indkaldelse af navngivne personer, som skal give møde i faderskabsager eller skilsmisssager. Ingen af disse oplysninger falder ind under direktivets definition af følsomme oplysninger.

Spørgsmålet om, hvilke personoplysninger, der må betragtes som fortrolige, vil således blive fastlagt i overensstemmelse med regelsættet i forvaltningslovens kapitel 8 om »Tavshedspligt m.v.« og den praksis, som har dannet sig omkring disse bestemmelser. Ifølge forvaltningslovens § 27 har den, der virker inden for den offentlige forvaltning, tavshedspligt, jf. borgerlig straffelov § 152 og §§ 152 c-152 f, når en oplysning ved lov eller anden bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når den i øvrigt er nødvendig til hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til en række offentlige eller private interesser som f.eks. enkeltpersoners interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige eller interne, herunder økonomiske, forhold.

Forskningsministeren bestemmer efter indstilling fra vedkommende minister, hvilke personoplysninger der skal gøres ikke-søgbare efter 1 år, men ministeren kan også efter indstilling fra vedkommende minister

fastsætte regler om, at fortrolige personoplysninger skal være søgbare i et længere tidsrum end 1 år, hvis afgørende grunde taler herfor.

Bemyndigelsen forudsættes kun undtagelsesvis anvendt og i givet fald kun i tilfælde, hvor vedkommende minister finder det afgørende nødvendigt.

Der er under udvalgsarbejdet, der ligger til grund for lovforslaget, identificeret nogle tilfælde, hvor det muligvis vil være nødvendigt at gøre brug af bemyndigelsen, idet en meddelelse, der har været offentliggjort i Statstidende, ikke har udtømt sin retsvirkning efter 1 år fra tidspunktet for offentliggørelse. F.eks. vil retsvirkningen af et konkursdekret først være udtømt ved afslutningen af konkursboet, hvilket ofte vil tage mere end 1 år.

§ 5, stk. 3

I dag er det kun proklamer i dødsboer, der indrykkes i Statstidende med personnummer. Denne praksis forudsættes opretholdt. Stk. 3 gælder både for det elektroniske og det trykte Statstidende.

Det bemærkes, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF stiller Danmark forholdsvis frit med hensyn til brugen af personnumre. Ifølge direktivet skal medlemsstaterne bestemme, på hvilke betingelser et nationalt identifikationsnummer eller andre almene midler til identifikation kan gøres til genstand for behandling.

Virksomhedsnumre (CVR-numre) er offentligt tilgængelige og vil blive offentliggjort i såvel det trykte som det elektroniske Statstidende.

Til § 6

Det fastslås i *stk. 1*, at enhver har adgang til gratis at læse og søge i det elektroniske Statstidende. Enhver kan således etablere online adgang til elektronisk Statstidende fra egen PC med Internet-opkobling.

Som det fremgår af *stk. 2*, vil der ud over den direkte adgang til det elektroniske Statstidende via Internettet blive etableret en »abonnementsordning« for det elektroniske Statstidende. For at benytte sig af denne ordning skal man tilmelde sig systemet og have udleveret et passvord.

Et abonnement giver for det første brugerne mulighed for at afgive individuelle sagsbestillinger, idet man kan fortælle systemet, hvilke typer af oplysninger man ønsker, hvor ofte man vil have dem og hvordan.

Bestillingerne foretages ved at sætte en elektronisk »agent« op, der automatisk løbende udvælger de meddelelser, som passer til den profil abonnenten har opstillet.

Der kan f.eks. sættes en agent op, der automatisk sender en elektronisk post, når der i systemet registreres en tvangsauktion med en ejendomsværdi på over 2 mill. kr. i et bestemt geografisk område. En anden agent kan samle alle retslige meddelelser i bestemte retskredse og sende dem til brugeren på en telefax en gang om ugen. En tredje agent kan holde øje med meddelelser om eller fra en bestemt virksomhed og give brugeren besked om disse.

Det vil også være teknisk muligt at sætte en agent til at holde øje med meddelelser om en bestemt person. Den praktiske anvendelighed heraf begrænses dog af, at der med undtagelse af offentliggørelse af proklamaer i dødsboer ikke offentliggøres personnumre i Statstidende. Da det vil være et meget begrænset antal personer, der nævnes i Statstidende mere end nogle få gange i deres liv, er der ringe risiko for, at det elektroniske Statstidende bruges til at tegne »profiler« for bestemte personers adfærd.

Såfremt abonnenten vælger at læse de udvalgte oplysninger via Internettet eller at modtage meddelelserne som e-post, er abonnementet gratis.

Særlige løsninger, så som fremsendelse af meddelelserne via telefax eller som papirkopi, skal abonnenten betale for. Prisen fastsættes på basis af kostprisen.

Abonnementet giver i øvrigt mulighed for at indrykke meddelelser i Statstidende elektronisk via Internettet til en lavere pris end ved indsendelse af manuskript. Der henvises til afsnit 4 vedrørende de administrative og økonomiske konsekvenser.

For så vidt angår abonnementsordninger på det trykte Statstidende henvises til afsnit 4 vedrørende de administrative og økonomiske konsekvenser og § 9 med tilhørende bemærkninger.

For at sikre alle, også dem der ikke har Internet-adgang eller abonnerer på den trykte udgave af Statstidende, en reel og gratis adgang til informationer i Statstidende, indeholder § 7 regler om, at Statstidende, i trykt og/eller elektronisk udgave, skal være tilgængelig for offentligheden på nærmere bestemte steder. Spørgsmålet om, hvilken af de to udgaver der skal være til rådighed, er knyttet sammen med, hvilken af de to udgaver, der er bærer af eventuelle retsvirkninger af offentliggørelsen af meddelelser, jf. nærmere § 7, stk. 2 og 3.

Det følger af § 6, stk. 3, at masseudtræk af oplysninger inklusive personnumre kan ske i det omfang, anden lovgivning tillader det og efter aftale mellem udgiveren af Statstidende og modtageren. Udgiveren skal i denne forbindelse fastsætte nærmere vilkår for modtagerens brug af de udleverede oplysninger.

Formålet med stk. 3 er at skabe administrative lettelser for offentlige myndigheder og private virksomheder, som i henhold til anden lovgivning vil være berettiget til at modtage personoplysninger fra Statstidende inklusive det personnummer, der kan fungere som sikker identifikation af vedkommende person.

Som et eksempel herpå kan nævnes et høringsvar over betænkning 1328. Hypotekbanken anførte, at Banken ville have stor nytte af, at en række meddelelser i Statstidende kunne leveres til Banken med personnummer til identifikation af vedkommende personer. Medarbejdere i Banken læser på nuværende tidspunkt meddelelser i det trykte Statstidende, f.eks. annoncering af gældssanering for personer. I Hypotekbankens egne edb-registre identificeres fysiske personer, som har gæld til staten, ved hjælp af personnummer. Da meddelelser i Statstidende om gældssanering ikke er forsynet med personnummer, må Banken i tvivlstilfælde gennem online opslag i CPR-registeret søge at afklare, om den person, der er omtalt i meddelelsen, er identisk med en person, som Hypotekbanken skal inddrive et statsligt tilgodehavende hos. Denne fremgangsmåde kan hverken ud fra en ressourcemæssig synsvinkel eller ud fra hensynet til databeskyttelse anses for hensigtsmæssig.

Den, som indrykker retslige meddelelser (ofte en offentlig myndighed), kender som regel personnummeret, og det vil derfor ikke være nogen belastning for informationsleverandøren at inkludere personnummeret i meddelelsen til Statstidende. Herved sættes Statstidende i stand til at levere retslige meddelelser på edb-læsbart medium med personnummer som »nøgle« til offentlige myndigheder og andre, som efter anden lovgivning vil være berettiget til at modtage og behandle personnumre. Modtagerne kan spare ressourcer ved at samkøre de modtagne oplysninger fra Statstidende med oplysningerne i deres egne edb-registre.

Udgiveren af Statstidende skal fastsætte nærmere vilkår for den enkelte modtagers brug af de udleverede oplysninger, der ligger ud over de begrænsninger i modtagerens adgang til at behandle de modtagne oplysninger, som følger af f.eks. den kommende lov om behandling af personoplysninger. Kan vilkårene standardiseres, kan de indgå i de regler, som forskningsministeren fastsætter i medfør af § 1, stk. 3, så fastsættelsen af vilkår i de enkelte aftaler helt eller delvis kan klares med en henvisning til disse regler.

Det forudsættes bl.a. fastsat som vilkår, at modtagne oplysninger kun bruges til samkøringer, som gør det let og hurtigt at identificere personer, der er relevante for modtageren, fordi denne i forvejen har regi-

streret oplysninger om vedkommende person. Masseudtrækket må ikke bruges til opbygning af registre med oplysninger om personer, som modtageren ikke har nogen saglig grund til at registrere oplysninger om. Af samme grund forudsættes det, at Statstidende kræver masseudtrækket destrueret, når det har været anvendt til de samkørings- og udsøgningsformål, der begrundet dataleverancen.

Et CVR-nummer inkluderet i en meddelelse vil indgå i et masseudtræk. CVR-numre er som tidligere anført offentligt tilgængelige.

Til § 7

Fra tidspunktet for lovens ikrafttræden vil Statstidende foreligge i elektronisk form men også fortsat i trykt udgave. Der må derfor tages stilling til, om eventuelle retsvirkninger knytter sig til offentliggørelsen i den trykte udgave eller i den elektroniske udgave.

Det foreslås i *stk. 1*, at retsvirkningerne af offentliggørelsen følger af offentliggørelse i det trykte Statstidende, indtil forskningsministeren bestemmer andet i medfør af *stk. 3*.

Som en konsekvens heraf bestemmer *stk. 2*, at forskningsministeren fastsætter regler om, at det trykte Statstidende skal være gratis tilgængeligt for offentligheden på nærmere bestemte steder, så længe der er retsvirkninger knyttet til offentliggørelsen af meddelelser i den trykte udgave. Fra det tidspunkt, hvor der ikke længere er knyttet retsvirkninger til offentliggørelsen i det trykte Statstidende, bortfalder pligten til at stille den trykte udgave til rådighed for offentligheden på de pågældende steder. Til gengæld skal den elektroniske udgave så være tilgængelig, jf. *stk. 3*.

Lovforslaget overlader det til forskningsministeren at bestemme, på hvilke steder Statstidende skal være tilgængelig for offentligheden. Der er i dag gratis offentlig adgang til den trykte udgave af Statstidende på folkebibliotekerne (hovedbibliotekerne) og det forudsættes, at Statstidende i fremtiden som minimum vil være tilgængelig på disse steder.

Ifølge *stk. 3* kan forskningsministeren fastsætte regler om, at retsvirkninger følger af offentliggørelsen i det elektroniske Statstidende og i tilknytning hertil, at udgivelsen af det trykte Statstidende ophører. Regler herom kan først fastsættes, når det elektroniske Statstidende er gratis tilgængeligt for offentligheden på de steder, som er fastsat i medfør af *stk. 2*.

Beslutningen om at knytte retsvirkninger til offentliggørelsen i den elektroniske udgave vil blive bekendtgjort i Lovtidende.

Det vil være mest hensigtsmæssigt at træffe beslutning om samlet overførsel af retsvirkningerne af of-

fentliggørelse fra den trykte udgave til den elektroniske udgave. Hvis retsvirkningerne for nogle typer af meddelelser er knyttet til den trykte udgave og for andre typers vedkommende til den elektroniske udgave, kan det let give anledning til forvirring hos brugerne. Det kan dog ikke udelukkes, at retsvirkningerne af offentliggørelser i Statstidende overføres til den elektroniske udgave, for så vidt angår meddelelser vedrørende Danmark, før dette kan ske for meddelelser vedrørende Færøerne og Grønland, jf. bemærkningerne til § 13.

I det trykte Statstidende sker der en samlet offentliggørelse én gang om dagen (Statstidende udkommer dagligt de fleste af årets hverdage), mens elektronisk offentliggørelse i et online system gør det muligt at sprede offentliggørelserne over døgnet. Sidstnævnte metode har den fordel, at man hurtigere kan få informationerne ud til brugerne, men samtidig den ulempe, at brugerne, hvis de ønsker at være ajour med alle offentliggørelser, løbende må følge offentliggørelserne. De kan ikke som nu nøjes med at læse Statstidende én gang dagligt.

Dette brugerhensyn førte til, at udvalget om elektronisk Statstidende foreslog en bestemmelse, der retsteknisk fastlagde, at tidspunktet for offentliggørelse skulle anses for at være ved udløbet af den første hverdag efter, at meddelelsen var gjort tilgængelig i det elektroniske system. Hermed ville man opnå, at brugerne kun behøvede at slå op i det elektroniske system én gang dagligt.

Forskningsministeriet har imidlertid efter drøftelse med Justitsministeriet fundet, at en bestemmelse som foreslået af udvalget om elektronisk Statstidende vil være uhensigtsmæssig specielt i forhold til konkurslovens § 30, hvori bestemmes »Efter udløbet af det døgn, hvori bekendtgørelse i Statstidende om konkursen har fundet sted, har skyldnerens urådighed virkning over for enhver. Indtil dette tidspunkt har urådigheden virkning over for den, som kendte eller burde kende konkursen.« Denne bestemmelse knytter retsvirkninger til *tidspunktet* for offentliggørelsen i Statstidende. Konsekvensen af udvalgets forslag ville blive, at man forlænger det tidsrum, hvor en bekendtgørelse om konkurs er tilgængelig i offentliggørelsessystemet, uden at det har retsvirkning »over for enhver«. Der bliver derfor et væsentligt større rum for konkret ond tro, som i praksis kan give anledning til bevismæssige problemer.

Det problem, at brugerne skal gennemgå det elektroniske Statstidende mere end én gang i døgnet, lader sig efter Forskningsministeriets mening bedre løse ad administrativ vej end ved at opsætte en retsteknisk regel for, hvornår en offentliggørelse skal anses for at

være sket i det elektroniske system. En administrativ løsning kan f.eks. være, at udgiveren af Statstidende kun offentliggør visse meddelelser, herunder konkursmeddelelser, i det elektroniske Statstidende indtil et bestemt tidspunkt på dagen. På den måde behøver brugerne ikke at kontrollere offentliggørelser efter dette tidspunkt.

En tilsvarende løsning vil blive valgt i den periode, hvor der både findes et trykt og et elektronisk Statstidende, men hvor retsvirkningen af offentliggørelse fortsat er knyttet til den trykte udgave. Her kan man vente med at offentliggøre meddelelserne i den elektroniske udgave, indtil den trykte udgave er »på gaden«.

Beslutning om at knytte retsvirkninger af offentliggørelse til det elektroniske Statstidende kan først træffes, når det elektroniske Statstidende er gratis tilgængeligt for offentligheden på de steder, som er fastsat i medfør af stk. 2. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke vil være rimeligt at stille krav om, at den interesserede borger har egen PC, egne programmer og egen opkobling til Internet for at kunne komme i forbindelse med IT-systemet. Der bør heller ikke stilles krav om, at borgeren selv er i stand til at betjene systemet - selvom systemet bør udformes så brugervenligt, at det ikke kræver særlige forkundskaber at anvende det. Borgeren må i rimeligt omfang kunne få personlig hjælp og vejledning i forbindelse med betjening af systemet på f.eks. bibliotekerne.

Som nævnt under afsnit 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, forventes stort set alle landets hovedbiblioteker inden udgangen af 1999 at tilbyde deres brugere adgang til Internettet, og det er således rimeligt at antage, at elektronisk Statstidende kan være tilgængelig for offentligheden på folkebibliotekerne (hovedbibliotekerne) inden for overskuelig tid. Det vil muliggøre, at retsvirkningerne af offentliggørelse overføres til offentliggørelse i den elektroniske udgave.

Udover lovtekstens krav om, at der er etableret en almen adgang til den elektroniske udgave, må det endvidere forudsættes, at det tekniske system i praksis har udvist en meget høj grad af driftsstabilitet og i øvrigt har den fornødne »brugervenlighed«.

Til § 8

Som allerede nævnt under bemærkningerne til § 5, stk. 2, fastlægges det i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF, artikel 6, stk. 1, litra e, at personoplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de

formål, hvortil de indsamles eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt. Videre gælder ifølge direktivet, at medlemsstaterne skal fastsætte de fornødne garantier for personoplysninger, der i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed opbevares længere end i den nævnte periode.

Kulturministeriet har på forespørgsel udtalt, at opbevaring af Statstidende i elektronisk form er en biblioteksopgave og ikke en arkivopgave, hvilket indebærer at oplysninger fra Statstidende ikke skal overføres til arkiv i henhold til lov om offentlige arkiver. Ministeriet har tilføjet, at Statstidende ikke er omfattet af bestemmelserne om pligtaflevering af digitale værker i lov om pligtaflevering af udgivne værker, men at Det kongelige Bibliotek og Stadsbiblioteket kan påtage sig at indsamle og bevare det elektroniske Statstidende efter nærmere aftale mellem udgiver og de to biblioteker om de tekniske forhold mm. i forbindelse med aflevering og bevaring.

På denne baggrund vil det være nødvendigt at bemyndige forskningsministeren til at fastsætte regler om sletning/overførsel til arkiv af elektroniske oplysninger i Statstidende.

Ligesom de trykte numre af Statstidende i dag gemmes for eftertiden, bør de elektroniske meddelelser opbevares for eftertiden. Der vil i forbindelse med fastsættelse af nærmere regler for Statstidende blive fastlagt generelle kriterier for, hvor længe personoplysninger må være online tilgængelige i Statstidende, inden de overføres til arkiv samt regler for, på hvilke betingelser oplysninger i Statstidende kan overføres til arkiv. Opmærksomheden henledes i denne forbindelse på bestemmelsen i § 5, stk. 2.

Til § 9

Som det fremgår af afsnittet om de administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget, vil princippet være, at den elektroniske udgave af Statstidende er gratis for brugerne.

Derimod vil der, jf. *stk. 1*, blive opkrævet betaling for særlige tjenesteydelser og særlige løsninger, f.eks. fremsendelse af udvalgte meddelelser via fax eller papirkopi af hele Statstidende samt for masseudtræk, jf. § 6, stk. 3.

Der vil også skulle betales for den trykte udgave af Statstidende. Prisen for et abonnement fastsættes ud fra omkostningerne ved at fremstille og distribuere denne. Af hensyn til offentlighedens reelle adgang til Statstidende vil det stadig være muligt at rekvirere et enkelt eksemplar eller en udskrift af dagens udgave af Statstidende. Løssalgsprisen vil være omkostningsbestemt. Såfremt det måtte vise sig, at trykningen af løs-

F. t. 1. om Statstidende

salgseksemplarer bliver uforholdsmæssig dyr, vil det blive overvejet at levere løssalgseksemplarer på anden og billigere måde. f.eks. ved trykning på en matrixprinter eller andet.

Indrykkerne i Statstidende vil, jf. *stk. 2*, skulle betale en pris med udgangspunkt i en række omkostningskomponenter hos udgiver. Betalingen afpasses efter den måde, hvorpå meddelelsen leveres og de heraf følgende omkostninger for Statstidende ved at optage meddelelsen. Se afsnit 4 om »Administrative og økonomiske konsekvenser« i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Statstidende skal økonomisk hvile i sig selv, så der over tid hverken er over- eller underdækning. Princippet gælder ikke alene de direkte driftsudgifter, men også eventuelle anlægsudgifter. Udviklingsomkostningerne skal således også dækkes af de løbende indtægter.

I *stk. 3* bestemmes, at udgiveren af Statstidende træffer endelig administrativ afgørelse om beregning af betalingen. Afgørelserne herom kan altså ikke påklages til Forskningsministeriet. Udgiverens afgørelser vedrører kun beregningen af betalingen. De generelle regler om fastsættelse af priser fastsættes af forskningsministeren.

Til § 10

I *stk. 1* sanktioneres informationsleverandørernes manglende sikring af oplysningers rigtighed henholdsvis manglende berigtigelse af vildledende eller urigtige oplysninger, jf. § 4, *stk. 2*.

Stk. 2 giver mulighed for - ved siden af strafhjemlerne i lov om behandling af personoplysninger - at fastsætte regler om straf for brugerne, f.eks. ved brug af personoplysninger i strid med regler fastsat i medfør af § 1, *stk. 3*.

Efter *stk. 3* kan der pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel om »Strafansvar for juridiske personer«.

Til § 11

Som tidligere nævnt forudsætter vedtagelsen af lov om Statstidende, at lov om behandling af personoplysninger er vedtaget og trådt i kraft. Det er for indeværende uafklaret, hvornår i løbet af Folketingssamlingen dette vil ske.

Det foreslås på den baggrund, at Lov om statstidende træder i kraft den 1. juli 2000. Det er i den forbindelse forudsat, at justitsministerens generelle lovforslag vedtages i indeværende Folketingssamling. Er dette ikke tilfældet, vil heller ikke nærværende lovforslag kunne færdigbehandles.

Samtidig ophæves ifølge *stk. 2* den oprindelige lov om en Statstidende (lov nr. 10 af 23. oktober 1903) med senere ændringer. 1903-loven er ændret ved lov nr. 106 af 10. maj 1912, lov nr. 79 af 31. marts 1928, lov nr. 82 af 31. marts 1937 og lov nr. 31 af 4. februar 1970. Se bilag 1 til lovforslaget.

For Færøerne og Grønland ophæves det nuværende lovgrundlag dog ikke umiddelbart, jf. § 13.

Til § 12

Til nr. 1.

Efter tinglysningslovens § 50, *stk. 1*, skal visse tinglysningsdokumenter snarest muligt gøres offentligt tilgængelige. Det drejer sig om adkomstdokumenter og pantebrev vedrørende fast ejendom, pantebrev, der anmeldes til tinglysning i bilbogen og dokumenter, der anmeldes til tinglysning i personbogen. Oplysning om, at der er anmeldt sådanne dokumenter til tinglysning, offentliggøres i dag i Tingbladet, som er et (papirbaseret) tillæg til Statstidende. I forarbejderne til den nævnte bestemmelse er det forudsat, at denne offentliggørelse ikke sker elektronisk.

Den foreslåede tilføjelse til bestemmelsen giver udtrykkelig hjemmel til, at oplysninger om de pågældende tinglysningsdokumenter også kan gøres offentligt tilgængelige i elektronisk form (elektronisk Statstidende).

Det bemærkes, at Tingbladet alene indeholder oplysning om, at der er anmeldt et dokument af den pågældende art til tinglysning. Selve dokumentet offentliggøres ikke i Tingbladet. Lovforslaget medfører ikke ændringer heri.

Til nr. 2

Det foreslås at ophæve tinglysningslovens bestemmelse om etablering af »abonnementsordninger« vedrørende visse tinglysningsoplysninger, der skal gøres offentligt tilgængelige i medfør af tinglysningslovens § 50, *stk. 1*. Bestemmelsen har ikke været brugt, idet der ikke har været etableret nogen papirbaserede abonnementsordninger.

Lovforslaget indebærer, at abonnementsordninger med hensyn til de pågældende tinglysningsoplysninger fremover vil skulle etableres i henhold til den generelle bestemmelse om abonnementsordninger i forbindelse med elektronisk Statstidende, jf. lovforslagets § 6, *stk. 2*. og de almindelige bemærkninger pkt. 1.

Ophævelsen af tinglysningslovens § 50 c, *stk. 7*, indebærer sammen med den foreslåede generelle bestemmelse om abonnementsordninger i lovforslagets § 6, *stk. 2*, at denne form for videregivelse af de på-

gældende tinglysningsoplysninger i modsætning til i dag vil kunne ske elektronisk, men derimod ikke læn- gere på papir, at muligheden for at abonnere på de på- gældende tinglysningsoplysninger fremover vil gælde for alle brugere, ikke som i dag kun for visse professionelle brugere, og at der fremover vil kunne etableres abonnementsordninger med hensyn til alle de oplysninger vedrørende tinglysningsdokumenter, som offentliggøres i Statstidende, ikke kun oplysninger vedrørende dokumenter om bestemte faste ejendomme og løsørengenstande.

Der foreslås ikke ændringer i tinglysningslovens øvrige regler om offentlighedens adgang til tinglysningsregistrene.

Til nr. 3.

Efter tinglysningslovens § 50 c, stk. 8, må tinglysningsoplysninger, der videregives som led i en »abonnementsordning« i henhold til § 50 c, stk. 7, alene anvendes med henblik på overdragelse, forsikring, retsforfølgning og retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre, kreditvurdering, fysisk råden over fast ejendom samt rådgivning i forbindelse med disse formål. § 50 c, stk. 7, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 12, nr. 2. Efter regeringens opfattelse er der ikke grundlag for at opretholde en særlig begrænsning med hensyn til anvendelsen af de tinglysningsoplysninger, der offentliggøres i elektronisk Statstidende.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således sammenholdt med den generelle regel om abonnementsordninger i lovforslagets § 6, stk. 2, at der ikke udover de generelle regler i den kommende lov om behandling af personoplysninger gælder begrænsninger med hensyn til, hvad de oplysninger, man modtager som led i en abonnementsordning, må bruges til.

Til nr. 4.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tinglysningslovens særbestemmelse om abonnementsordninger afløses af en generel abonnementsordning i forbindelse med elektronisk Statstidende, jf. lovforslagets §§ 6, stk. 2 og 12, nr. 2.

Til § 13

Det foreslås, at den ny Statstidendelov ikke umiddelbart gælder for Grønland og Færøerne. Ved konge-

lig anordning kan loven sættes i kraft for disse dele af riget med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Der er modtaget hørings svar over udkastet til lov om Statstidende fra Grønlands Hjemmestyre og Færøernes Landsstyre.

Ved lovens gennemførelse sker der ikke nogen ændring i, hvad der skal optages i Statstidende i de forskellige dele af Riget. Gældende lovgivning både på Færøerne og i Grønland kræver, at visse meddelelser skal offentliggøres i Statstidende. For Færøernes vedkommende har offentliggørelsen i Statstidende dog ifølge oplysninger fra Landsstyret karakter af et supplement til den offentliggørelse, der sker i »Dimmalætting«, og i øvrigt er kun 1903-loven om Statstidende, men ikke de senere lovændringer sat i kraft på Færøerne.

Meddelelser vedrørende Færøerne og Grønland vil ikke kunne offentliggøres i elektronisk Statstidende, før lov om Statstidende er sat i kraft på Færøerne og i Grønland.

Det er ønskeligt, at den elektroniske offentliggørelse med retsvirkninger, som loven lægger op til (jf. § 7), kommer til at gælde for hele Riget, dvs. både i Danmark, på Færøerne og i Grønland. Dette kræver imidlertid en tilbundsgående afklaring af de praktiske og juridiske problemer, som vil være forbundet med en sådan gennemførelse. Det kan ikke udelukkes, at retsvirkningerne af offentliggørelser i Statstidende overføres til den elektroniske udgave for så vidt angår meddelelser vedrørende Danmark, før dette kan ske for meddelelser vedrørende Grønland og Færøerne.

Så længe Færøerne og Grønland er omfattet af den nuværende lovgivning om en Statstidende, vil de hidtidige betalingsprincipper med den heraf følgende lavere pris for abonnemeter på den trykte udgave blive opretholdt i disse dele af Riget, mens de nye lavere priser på optagelse af meddelelser i Statstidende også kommer til at gælde her. Den beskedne udgift ved fortsat at stille trykte abonnemeter til rådighed efter de hidtidige betalingsprincipper vil indgå i beregningen af Statstidendes basisomkostninger, jf. afsnittet om de økonomiske og administrative konsekvenser i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Gældende love om Statstidende

Lov nr. 10 af 23. januar 1903

Lov om en Statstidende

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og

Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1

Der udgives ved offentlig Foranstaltning en Statstidende, som udkommer hver Søgnedag. I denne indrykkes de retslige og andre offentlige Kundgørelser, der ifølge Lovgivningen for Tiden skulle optages i »Berlingske Tidende« og de ved kgl. Bevilling dertil autoriserede Blade uden for Kjøbenhavn. I Statstidenden kan endvidere indrykkes, hvad Regeringen finder Anledning til at meddele Offentligheden.

§ 2

Optagelsen af de foran nævnte Kundgørelser sker efter en Takst, der fastsættes af Indenrigsministeren overensstemmende med de Regler, der hidtil ere fulgte ved Fastsættelsen af Takster for slige Kundgørelsens Optagelse i de autoriserede Blade. Indenrigsministeren bestemmer ligeledes, hvilke Bekendtgørelser der skal optages gratis, Abonnementsprisen for Statstidenden, hvilke Myndigheder der skal have Bladet frit tilstillet, samt hvad der vil være at foretage for at

lette Almenhedens Adgang til at faa Kendskab til Bladets Indhold.

§ 3

Alle Bevillinger, der meddele andre Blade Autorisation til Optagelse af de foran nævnte Kundgørelser, bortfalde. Det samme gælder den ved Justitsministeriets Skrivelse af 17. December 1857 givne Bestemmelse om visse Bekendtgørelsens Optagelse i »Bornholms Avis'. Den til Optagelse i de autoriserede Blade hidtil knyttede Retsvirkning indtræder fremtidig ved Offentliggørelse i Statstidenden.

§ 4

Denne Lov træder i Kraft 1. April 1904. For Færøernes Vedkommende har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, dog at Kundgørelse i Statstidenden træder i Stedet for Kundgørelse i »Berlingske Tidende«.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 23de Januar 1903

Under Vor Kongelig Haand og Segl

CHRISTIAN R.
(L. S.)

/ Enevold Sørensen

Lov nr. 106 af 10. maj 1912

Lov om Ændringer i Lov Nr. 10 af 23de Januar 1903 om en Statstidende

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1

Foruden de i § 1 i Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 nævnte Kundgørelser og Meddelelser kan der endvidere efter Indenrigsministerens nærmere Afgørelse i Statstidende optages andre Bekendtgørelser fra offentlige Myndigheder, Legater og offentlige Stiftelser.

§ 2

Den takstmæssige Betaling for Optagelse af Kundgørelser i Statstidende fastsættes af Inden-

rigsministeren under Hensyn til den for Bekendtgørelser i Dagspressen i øvrigt sædvanlige Betaling.

§ 3

Bestemmelsen i § 2, 1ste Punktum, i Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 ophæves, medens nævnte Lovs Bestemmelser i øvrigt forblive i Kraft. Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10de Maj 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

CHRISTIAN,
KRONPRINS
(L. S.)

/Jensen-Sønderup

Lov nr. 79 af 31. marts 1928

Lov om Tillæg til Lov af 23. Januar 1903 om en Statstidende, jfr. Lov nr. 106 af 10. Maj 1912

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Retslige Bekendtgørelser, der ifølge Lovgivningen skal indrykkes i Statstidende, kan med fuld Retsvirkning optages i Tidenden i en af Justitsministeriet godkendt skematisk Form. Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 31. Marts 1928

Under Vor Kongelig Haand og Segl

CHRISTIAN R.
(L. S.)

/ Th. Madsen-Mygdal

Lov nr. 82 af 31. marts 1937

Lov om Ændring af Lovgivningen om en Statstidende

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1

Alle Indkaldelser og Meddelelser, som man ifølge Lovgivningen eller i Henhold til denne er pligtig at offentliggøre, vil være at indrykke i Statstidende.

Endvidere skal i Statstidende indrykkes alle Indkaldelser og Meddelelser til Offentligheden eller Kredse af Personer, som der er Pligt til at foretage i Henhold til Statutter eller Love for Institutioner eller Selskaber, hvilke der ved Lov er indrømmet særlige Begunstigelser, eller om hvis Forhold der ved Lovgivningen er fastsat almindelige Bestemmelser.

Undtaget herfra er Indkaldelser og Meddelelser fra Sygekasser, Fortsættelsessygekasser, Sparekasser, Andelskasser og de af Lov af 2. Maj 1934 om visse Spare- og Udlaansvirksomheder omfattede Virksomheder, alle Andelsorganisationer og AndelsProduktionsforeninger, de i Henhold til Lov af 15. Maj 1933 oprettede Kartoffelmelsfabrikker, Privatbaner, gensidige Forsikringsselskaber og de under Undervisningsministeriet henhørende Institutioner, alt for saa vidt ikke anderledes er bestemt i den øvrige Lovgivning eller i ældre administrative Instruktio-

ner. For Aktieselskabers Vedkommende finder Loven, bortset fra udtrykkelige Paabud i Loven om Aktieselskaber, kun anvendelse, for saa vidt

det paagældende Selskabs Aktier officielt notes paa Børsen.

Endvidere finder foranstaaende Lovbestemmelser ikke Anvendelse paa Indkaldelser og Meddelelser, der udgaar fra stedlige Myndigheder eller lokale private Institutioner, og som efter deres Formaal udelukkende eller hovedsagelig henvender sig til en lokalt begrænset Kreds af Personer.

I øvrigt kan Undtagelser fra Bestemmelserne i Stk. 1 og 2 finde Sted, naar Statsministeren efter Samraad med vedkommende Fagminister mener, at Forholdene i særlig Grad taler derfor.

§ 2

Bestyrelserne for de af Loven omfattede Institutioner og Selskaber er bemyndigede til at foretage saadanne Ændringer i vedkommende Virksomheders Statutter eller Love, som kun er en Følge af foranstaaende Lovbestemmelser, uden Hensyn til, hvad der i Statutterne eller Lovene er foreskrevet om Vedtagelse af Ændringer i disse.

§ 3

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1937.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Christiansborg, den 31. Marts 1937.

Under Vor kongelige Haand og Segl

CHRISTIAN R.
(L. S.)

/ Th. Stauning

Lov nr. 31 af 04/02/1970

Lov om ændring af lov om en statstidende

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov nr. 10 af 23. januar 1903 om en statstidende, som ændret ved lov nr. 106 af 10. maj 1912, lov nr. 79 af 31. marts 1928 og lov nr. 82 af 31. marts 1937, affattes § 1, 1.pkt., således:

»Statstidende udkommer alle hverdage undtagen mandage og dagen efter 2. påskedag, 2. pinsedag og 2. juledag.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Givet på Christiansborg slot, den 4. februar 1970

Under Vor Kongelig Hånd og Segl

FREDERIK R.

/ Knud Thestrup

Oversigt over typer af meddelelser i Statstidende

Oversigt over meddelelsestyper (rubriktyper) i Statstidende med markering for eventuelle personoplysninger i form af *personidentifikation*.

Meddelelser, der kun indeholder personidentifikation i den forstand, at meddelelsen indeholder navne på advokater, revisorer, andre anmeldere og lignende, er *ikke* anført som indeholdende personidentifikation.

Bemærk også, at en meddelelse trods angivelse af manglende personidentifikation kan indeholde personoplysninger i den betydning, hvori dette begreb er anvendt i lovgivningen om be-

skyttelse af personoplysninger (p.t. registerlovgivningen). Lov om offentlige myndigheders registre siger således, at »Ved personoplysninger forstås oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, selv om det forudsætter kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende særlige identifikationer«. Meddelelser i Statstidende vedrørende ministre indeholder ikke navn på den pågældende minister, kun titlen, men en meddelelse om en nærmere angivet minister kan selvfølgelig »henføres« til en bestemt fysisk person.

kapitel og navn	Personidentifikation
2. Kongehuset	
3. Audiens	
4. Hoffet	
5. Ministres bortrejse	
6. Ministrenes modtagelsestider	
7. Ministrene	
8. Folketinget	
9. <i>Valg og folkeafstemninger</i>	
9.1. Afholdelse af folkeafstemning	
9.2. Resultatet af folkeafstemningen	
9.3. Folketingsvalg - åbent brev	
9.4. Folketingsvalg - opstillingsberettigede partier	
10. Flagning	
11. Stadfæstelse af love	
12. Ordensdekorationer	Titel, navn
13. <i>Afskedigelser og udnævnelser</i>	
13.1. Autorisation af læge	Navn, adresse
13.2. Autorisation af jordemødre, optikere, klinisk diætister, kiropraktorer og kliniske tandteknikere	Navn, adresse
13.3. Autorisation af tandplejere	Navn, adresse
13.4. Autorisation af tandlæge	Navn, adresse
13.5. Autorisation af udenlandske statsborgere	Navn, adresse, statsborgerskab
13.6. Annullering af autorisation samt generhvervelse	Navn, adresse

kapitel og navn	Personidentifikation
13.7. Autorisation og udnævnelse af dyrlæger og psykologer	Navn, adresse
13.8 Revisorregisteret	Navn, adresse
13.9. Øvrige afskedigelser og udnævnelser	Navn, adresse
14. Forsvaret	Evt. Navn
15. Ledige stillinger	
16. Folkeskolen	
17. Forskellige kundgørelser	Evt. Navn
18. Ledige apotekerbevillinger	
19. Apotekerbevilling - Offentliggørelse af indstillede ansøgere	Navn
20. Apotekeres tilladelse til at være tilknyttet en virksomhed	Navn
21. Bjærget gods - indkaldelse af ejeren	
22. Midlertidig boligregulering	
23. Boligstøtte - justering af udgiftsrammerne	
24. Bygningsfredning	
25. <i>DSB</i>	
25.1. Befordringsreglementer og tariffer	
25.2. Fremlysning af glemte sager	
26. Ekspropriation	
27. Likvidation og tvangsopløsning	
28. Fideikommiser - overgang til fri ejendom	
29. <i>Finanstilsynet</i>	
29.1. Fusionsplaner	
29.2. Vurderingsberetning	
29.3. Spaltningsplaner	
29.4. Redegørelser	
30. Ugyldiggørelse af fuldmagter	Navne, adresser
31. Jordfordeling - indkaldelse af rettighedshavere	
32. Klaptilladelse	
33. Kystbeskyttelse - indkaldelse til offentligt møde	
34. Legater	
35. Naturbeskyttelse - foreløbigt forbud	
36. <i>Naturfredning</i>	
36.1. Sagens rejsning	
36.2. Indkaldelse til møde	

kapitel og navn	Personidentifikation
36.3. Sagens afgørelse	
36.4. Naturklagenævnets afgørelse	
37. <i>Offentlige veje</i>	
37.1. Adgangsbestemmelser	
37.2. Åstedsforretning	Navn, (adresse)
38. Pas- og visumforhold	
39. <i>Planlægning</i>	
39 1. Indkaldelse af idéer og forslag	
39.2. Offentliggørelse af kommune- og lokalplanforslag og vedtagelse af planen	
40. Plantenyhedsbeskyttelse - meddelelse om anmeldelse	
41. Postvæsenet - uanbringelige postforsendelser	Navn, adresse
42. Rederiers mærker og flag	
43. <i>Skibsregistrering</i>	
43.1. Proklama	Navn, adresse
43.2. Udslettelse af panterettigheder	Navne
44. Tilskud til lægemidler	
45. Vildtreservater - offentliggørelse af regler	
46. Værdipapircentralen - indkaldelse af indehavere af registrerede rettigheder	
47. Licitationer og udbud	
48. Frivillige auktioner	
50. <i>Tvangsauktioner</i>	
50.1. Fast ejendom	Evt. navn
50.2. Løsøre	
50.3. Skibe og luftfartøjer	
50.4. Aflysning og udsættelser	Evt. navn
51. <i>Gældssaneringer</i>	
51.1. Proklama	Navn, adresse
51.2. Indkaldelse til møde	Navn, adresse
51.3. Kendelse	Navn, adresse
51.4. Andre meddelelser, nægtelse af gældssanering	Navn, adresse
52. <i>Tvangsakkorder</i>	
52.1. Indkaldelse af fordringshavere	Navn, adresse
52.2. Stadfæstelse af tvangsakkord	Navn, adresse
52.3. Tvangsakkord, øvrige	Navn, adresse
53. <i>Konkursboer</i>	

kapitel og navn	Personidentifikation
53.1. Proklama	Evt. navn og adresse
53.2. Skiftesamling	Evt. navn og adresse
53.3. Fristen for anlæggelse af retssag	Evt. navn og adresse
53.4. Sidste frist for anmeldelse af fordringer	Evt. navn og adresse
53.5. Andre meddelelser	Evt. navn og adresse
53.6. Boet afsluttet	Evt. navn og adresse
54. <i>Dødsboer</i>	
54.1 Proklama	CPR.NR., navn, adresse
54.2. Indkaldelse til bomøder	CPR.NR., navn, adresse
54.3. Arveproklama	CPR.NR., navn, adresse
54.4. Andre boer	
54.5. Andre meddelelser	CPR.NR., navn, adresse
54.6. Testaments-eksekutor	CPR.NR., navn, adresse
55. <i>Stævninger og indkaldelser</i>	
55.1. Indkaldelse af personer med ukendt opholdssted	Navn, evt. adresse
55.2. Indkaldelse af borteblevne - dødsformodningsdom	Navn, evt. adresse, fødselsdato
55.3. Indkaldelse af borteblevne og dennes arvinger - skifte efter 20 år	Navn, evt. adresse, fødselsdato
55.4. Stævninger vedrørende mortifikation af servitutter	
55.5. Faderskabsstævninger	Navn, evt. sidst kendte adresse
56. Forkyndelse af domme	Navn, evt. sidst kendte adresse
57. Forkyndelser om udlæg, tilkendegivelser mm.	Navn, evt. sidst kendte adresse
58. <i>Indkaldelser i henhold til Tinglysningsloven</i>	
58.1. Ejendomsret til utinglyste ejendomme	
58.2. Slettelser i tingbogen	Navne, evt. adresser
59. <i>Aktie- og anpartsselskaber</i>	
59.1. Betalingsstandsning/konkurs – pengeinstitutter og visse kreditinstitutioner	
59.3. Ændring af indskudskapital	
59.2. Indkaldelse til generalforsamling	
59.4. Omdannelse af selskaber - 5 år efter omdannelsen	
59.5. Opfordring til aktionærer om overdragelse af aktier	
59.7. Meddelelse om deponering af indløsningssummen	
59.6. Opfordring til aktionærer, der ikke har overdraget aktier	
59.8. Tegning af nye aktier	
59.9. Udlivering af aktier efter fondsaktieemission	
59.10. Registrering i Værdipapircentralen	

kapitel og navn	Personidentifikation
59.11. Årsregnskaber - offentliggørelse	
60. Indkaldelse til ejendomsdom	
61. <i>Mortifikationer</i>	
61.1. Skematiske	Navn, adresse
61.2. Aktiebrev	
61.3. Forsikringsdokumenter mv.	
61.4. Kontrabøger mv.	
61.5. Forskellige værdipapirer	
61.6. Kasseobligationer mm.	
TINGBLAD	
1. Indrykningstyper som kan henføres til en byret	
1.1. Skøder og lignende	
1.2. Pantebrev i fast ejendom	Navn, ejendommens adresse, beløb
1.3. Kendelse om tilladelse til indkaldelse til mortifikation af pantebrev i fast ejendom	Navn, ejendommens adresse, beløb
1.4. Kendelse om tilladelse til indkaldelse til ejendomsdom	
2. Indrykningstyper som kan henføres til Personbogen ved Retten i Århus	
2.1. Ejerpantebrev, Pantebrev og Skadesløsbrev i løsøre	Navn, adresse, beløb
2.5. Høstpantebrev	Navn, adresse, beløb
2.6. Ægtepagter, Rådighedsindskrænkelse, Rådighedsforetagelse og Kendelse om Bosondring	Navn, adresse,
2.7. Værgemål og Beslaglæggelse efter Retsplejelovens § 801	Navn, adresse,
2.11. Kendelse om bosondring	Navn, ejendommens adresse, beløb
3. Indrykningstyper som kan henføres til Bilbogen ved Retten i Århus	
3.1. Pantebrev (Negotiabelt) i køretøjer	Navn, adresse, beløb
3.2. Ejerpantebrev, Pantebrev og Skadesløsbrev i køretøjer	Navn, adresse, beløb
4. Indrykningstyper som henføres til Dansk Skibsregister og Dansk Internationalt Skibsregister	
4.1. Nyoptagelser	
4.2. Ændringer i tidligere registreringer vedrørende ejerforhold etc.	
4.3. Udslettelser og lignende	
4.4. Pantehæftelser	
5. Indrykningstyper som henføres til luftfartøjer	

kapitel og navn	Personidentifikation
5.1. Registrering af adkomster	
5.2. Pantebreve og lignende	

Til lovforslag nr. L 31. Skriftlig fremsættelse (7. oktober 1999)

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Statstidende.

(Lovforslag nr. L 31).

Lovforslaget giver mulighed for, at Statstidende, som på nuværende tidspunkt alene udkommer i trykt form, også kan udkomme i elektronisk form, og for at udgivelsen på sigt kan overgå til alene at ske elektronisk. Dette indebærer også, at retsvirkningen af offentliggørelse i Statstidende på sigt knyttes til den elektroniske udgave.

Sigtet er at det elektroniske Statstidende skal være gratis tilgængeligt via Internettet. Udgivelsen af det trykte Statstidende vil samtidig fortsætte så længe, der er et marked herfor. Udgivelsen på nettet vil ske under respekt af de generelle regler om beskyttelse af persondata. De, der indrykker meddelelser i Statstidende, får ligeledes mulighed for at indrykke via Internettet. Retsvirkningen af offentliggørelse vil være knyttet til den papirbaserede udgave, indtil den elektroniske version er gratis tilgængelig for offentligheden på de samme steder, som det trykte Statstidende i dag er tilgængeligt, og indtil der foreligger en godt indkørt og teknisk stabilt fungerende udgave af det elektroniske Statstidende. Forskningsministeren bemyndiges inden for de ovenfor beskrevne rammer til at træffe afgørelse om, hvornår retsvirkningen skal overgå til det elektroniske Statstidende.

Lovforslaget skaber samlet et tidssvarende retligt grundlag for Statstidende. Gennem anvendelse af moderne informationsteknologi sikres brugere, virksomheder, myndigheder og andre

der lejlighedsvis eller i det daglige bruger Statstidende, en bedre adgang til officielle meddelelser.

Det elektroniske Statstidende vil forenkle og effektivisere informationssøgningen. Det vil bl.a. blive muligt via etablering af en såkaldt »søgeagent« en gang for alle at fortælle systemet, hvilke typer af oplysninger man automatisk ønsker tilsendt, hvordan og hvornår. Derefter sørger søgeagenten i samarbejde med det elektroniske Statstidende for, at brugeren får de relevante informationer leveret. Såfremt de udvalgte meddelelser læses via Internettet eller modtages som e-post, vil forudbestillingerne være gratis.

Samtidig indebærer overgangen til elektronisk udgivelse mulighed for en betydelig reduktion af omkostningerne til produktion og distribution af Statstidende. Det vil, sammenholdt med en fortsat papirbaseret udgivelse, betyde markant lavere priser for de fleste brugere og indrykkere. Fordelene er for indrykkerne navnlig markante, hvis de også selv tager moderne informationsteknologi i brug ved afleveringen af indrykninger. Der er således både erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative fordele ved forslaget. Overgangen til elektronisk form giver desuden miljømæssige fordele, da papirforbruget formindskes.

Forslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.